

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. rujna 2020. • br. 3 • god. XIV.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Sadržaj

s. M. Juliana Beretić
3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga...

s. M. Katarina Mihić
4 Kriz u životu bl. Marije Propetoga

Blaženičina promišljanja...

M. Marija Propetoga
10 Živjeti propeta s Kristom

Blagdan bl. Marije Propetoga...

s. M. Jasmina Gašparović
12 Temelj milosrđa je u ljubavi

mons. Petar Palić
25 Nutarnja ljepota života s Bogom

Spomendan bl. Marije Propetoga...

Djelo ljubavi prema Bogu i čovjeku
28 Cavtat, Čakovec
29 Dubrovnik
31 Göppingen i Geislingen
32 Ivanić-Grad
33 Kaptol, Marinci
34 Novska
35 Osijek
36 Split
37 Stabljina, Subotica
38 Uskoplje
39 Valpovo
40 Zagreb – župa sv. Josipa
42 Zagreb – župa sv. Mirka
44 Zagreb – župa sv. Petra
45 Zemunik

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Anamarija Vučković
46 Redovničko oblačenje...

s. Lana Pecotić i drugi
47 Redovničke svečanosti...

Tanja Novačić i Vanja Turkalj
57 U »Hodu za život«

Kutak za najmlađe...

58 Riješi križaljku!

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

s. M. Juliana Beretić,
glavna i odgovorna urednica

»In Cruce salus – U Križu je spas«, geslo je dubrovačkog biskupa Josipa Marčelića (1847-1928), suutemeljitelja Družbe Kćeri Milosrđa Trećeg samostanskog reda sv. Franje. U križu, koji je mjesto Gospodinove smrti, biskup spoznaje svoj spas. Nije se bojao trpljenja, nego ga je uvijek znao prigrlići i biti svjedokom za vjernike svoje biskupije. Prihvaćanjem križa živio je onu izvanrednu milost koju je Spasitelj zajamčio svojom riječi: »A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve će privući k sebi« (Iv 20,32). Na Kristovu se putu može biti samo noseći križeve vlastitoga života. Tako je bilo i s mladom djevojkom Marijom Petković koja za sebe kaže:

»Glas i milina Isusova sve su je više zanosili. Njegov glas joj je šaptao tajanstveno na uši: ‘Ako hoćeš, ostavi sve i dođi i slijedi me!’ [...] I on ju osvoji i zarobi križem te isprosi ranama svojim, tj. posve osvoji njenо srce sa svojega križa, kojeg je često motrila. S križa je Isus njenо srce pritezao, dok mu se nije posve predala učinivši vječni zavjet ljubavi i djevičanstva.«¹

Iako je bila čvrsta u svojoj odluci, ipak je tražila savjet svoga biskupa. S razumijevanjem i očinskom hrabrošću on proniće u njezinu dušu i savjetuje joj ostanak u Blatu i nastavak djela talijanskih sestara Služavki milosrđa koje su napustile to djelovanje i vratile se u svoju matičnu zemlju. Iz pisama koje upućuje njoj i njezinim sestrama vidi se s koliko ljubavi pristupa nastanku i razvitku nove redovničke zajednice. Bodri ih blagom riječju da ustraju i budu strpljive u svemu.

»Uzmi stvari ozbiljno, al’ svedljubezno i mirno po Božjoj volji. Neka te ne straše poteškoće, osobito spočetka. Svaki je početak težak. Pristupi na rad velikodušno, Bog pomaže velikodušne ljude. Sami smo malo i ništa, a s Bogom svemogućim i mi postajemo svemogući. Bogu u svemu slava.«

S ponosom i mi, današnje Kćeri Milosrđa, možemo nakon stogodišnjega postojanja naše družbe reći: »Bogu u svemu slava!« Neka sve naše sestre, a posebice ovogodišnje slavljenice jubilejskih obnova redovničkoga zavjetovanja, kao i novozavjetovane sestre, prati ljubav, zahvalnost i molitva prema našem suutemeljitelju biskupu Marčeliću i našoj utemeljiteljici bl. Mariji Propetoga, da sve pristupamo svakome čovjeku i svakom apostolatskom radu »velikodušno, svedljubezno i po Božjoj volji«.

¹ MARIJA PROPETOG ISUSA PETKOVIĆ, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, prir. M. Parlov, Split, Verbum, 2020, 47.

s. M. Katarina Mihić,
vjeroučiteljica u OŠ Lapad, Dubrovnik

Križ u životu bl. Marije Propetoga*

Križ, trpljenje i bol dio su života i stvarnosti svakog čovjeka, a Krist je tomu svojom smrću na križu dao spasenjski smisao. Križ je po Kristu postao sredstvo spasenja:

»Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga« (Mt 16,24-25).

Koji žele biti njegovi učenici, trebaju proći taj put koji je često posut trnjem. Samo se tako stiže do vječnoga života s njim. Krist od svakog čovjeka traži potpuno predanje: odreći se sebe, ali s pouzdanjem u Kristovo vodstvo. I bl. Marija Propetoga osjetila je taj poziv na nasljedovanje i nije oklijevala, predala se Gospodinu. Nalazila je na mnoge poteškoće, strahove, patnje, boli, ali nije posustajala. Prva iskustva križa i muke doživljava rano. Kao devetogodišnja djevojčica razmatra o Kristovoj muci i sve više je privlači samoća. Razmišlja o samostanu i Bogu, čita životopise svetaca, zanosi se njihovim životima, a u njoj se pomalo oblikuje slika Krista raspetoga. Često u svojoj sobi moli pred slikom

Srca Isusova i pred križem. Gospodin joj je dao milost da se sjeća prvih povreda koje je doživjela. Tako se sjeća kad ju je učiteljica jednom opomenula i kaznila. To ju je jako u duši zaboljelo i od tada je bila tiha i povučena u zadnjoj klupi. Tu je uvidjela da joj je Bog dao upoznati jaku bol da bi ona poslije znala kako su djeće duše osjetljive i da ih se može raniti neopreznim postupcima.

Svetopisamska riječ: »Jer kad sam slab, onda sam jak« (2 Kor 12,10), često se očitovalo i u njezinu životu. Kad se osjećala najslabijom i najnedostojnjijom, Krist u njoj i po njoj izvršava najveća djela svoje ljubavi, jer postaje prohodna za njegovo djelovanje. Od ranog djetinjstva iskusila je križ bolesti i trpljenja, što je zauvijek narušilo njezino zdravlje. Prvu je bolest preboljela s pet godina, a trajna je posljedica ostala na zglobovima pa je često osjećala bolove u nogama. »Gospodin je priupustio da trpi od djetinjstva. Da je drugi ne čuju gdje jauče od boli, povukla bi se gdje je neće čuti.«¹ U ožujku 1906. godine doživljava drugu tešku bolest. Nakon svoje prve pričesti 1905. godine svakoga je dana nastojala primiti Gospodina u svetoj pričesti, iako su njezini u obitelji negodovali zbog jutarnjega odlaska na misu. Majka joj je često znala govoriti da upravo ujutro ima najviše posla, a nje

* Skraćen i prilagođen izvadak iz dipl. rada s. M. Katarine Mihić, »Križ u životu i duhovnosti blažene Marije Propetog Isusa Petković« izrađenom u kolegiju Sustavnoga duhovnog bogoslovља pod vodstvom mr. sc. Jozе Milanovića na Visokoj teološko-katehetskoj školi u Zadru 2012.

¹ Marija Propetoga Isusa Petković, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, ur. M. Parlov, Split, 2003., 25.

nema kod kuće. Tako je i prvog petka u ožujku 1906. ujutro ostala nakon pričesti malo dulje u molitvi. Već je u crkvi osjetila slabost, ali kad se vratila kući željela je brzo učiniti sve potrebno da ugodi majci. I sljedećih je dana skrivala svoju bolest koja je sve više uzimala maha, a majka je to opazila tek kad je stanje bilo vrlo ozbiljno. Marija u tom nije zdvajala niti se tužila, samo je željela poći Gospodinu. Jedina njezina patnja i žalost je bila što nije doživjela odlazak u samostan, jer je mislila da umire. U bolesti je zavapila Blaženoj Djevici Mariji i ozdravila:

»Liječnici su dolazili i po pet puta dnevno, ali pomoći nisu mogli. Vidjevši da je već srce počelo izdavati i da je smrt blizu, dadu joj u taj, kao zadnji čas, tri injekcije... osjećala je kao da će joj srce puknuti. I u tom času nije htjela buditi majku koja ju je tu noć čuvala, već uzme rukom polako s noćnog ormarića vodu iz Lurda koju je poslao don Jerko i, moleći se blaženoj Djevici Mariji, stavi je na usta i na otekline, te se osjeti bolje i zaspi.«²

U prosincu 1918. preboljela je svoju treću ozbiljniju bolest, zaraznu »španjolicu«, koja je još više narušila njezino krhko zdravlje. Bila je u takvom stanju da su već pripremili grob i lijes, a uz nju molili molitve umirućih. Dok su oko nje plakali i žalili, njezina se duša radovala i htjela im je reći: »Veselite se jer idem k Onomu za kojim sam sav život čeznula, veselite se toj sreći, umjesto plakanja veselite se i smijte se!«³ Tim se više žalostila kad je prizdravila, a tad je u duši čula Isusovo obećanje da neće umrijeti tu nego u krugu svojih sestara i imala je viđenje zajednice redovnica za koje je poslije shvatila da su u redovničkom odijelu njezinih susestara Kćeri Milosrđa, a među njima je prepoznala i

znanicu Mariju Telenta koja će poslije postati s. Gabrijela i biti joj zamjenica u vođenju Družbe.

Te tri bolesti obilježile su je za cijeli život, jer je uvijek bila fizički slaba, ali straha od smrti nije nikad osjetila. Njoj je svaka bolest bila isčekivanje susreta s Ljubljenim, nikada se nije bunila ili prigovarala Gospodinu, nije osjećala bolest kao kaznu. Nikad nije zbog zdrav-

² Isto, 38.

³ Isto, 122.

stvenih poteškoća posustajala u poslanju i žrtvovanju za druge. Nove je patnje dobila u siječnju 1953. kad u Rimu doživljava prvi izljev krvi u mozak, zbog čega joj lijeva ruka ostaje doživotno onesposobljena. Ni tad ne očajava, a pridolaze i duhovne poteškoće, dok vodi Družbu koja se raširila po cijelom svijetu. Sve predaje Gospodinu, čvrsto uvjerena da »sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi koja se ima očitovati u nama« (Rim 8,18). Sa sv. Pavlom kliče: »Radujem se sada dok trpim za vas i u svom tijelu dopunjam što nedostaje mukama Kristovim za Tijelo njegovo, za Crkvu« (Kol 1,24).

»Nisam pravo znala što je križ i na njemu biti razapeta, bez utjehe i pomoći. Sad si mi dao okusiti, Isuse moj. Dao si mi, zlato moje, malo osjetiti tuženje i gorčinu maslinske gore. Kad mi je pukla žilica u mozgu i klonuo život, osjetila sam da je to što sam željela, a nisam slutila kako je to teško! Hvala ti, Isuse, i na ovom križu.«⁴

Od najranije dobi privlačio ju je duh siromaštva i skromnosti pa je odlazila u kuće svojih siromašnih susjeda i svoje dojilje čija su djeца prosila pred njezinim vratima. Prvi uzor milosrđa bio joj je otac koji se uvijek brinuo o siromasima i potrebnima. Nikada ih nije pustio sa svoga praga bez udjeljena dara. Kao djevojka odlazila je na očevo imanje u Babinu i тамо poučavala zapuštenu djecu koja su ondje bila bez škole i vjerske pouke. Obilazila je siromašne i u Blatu i nastojala im pomoći, tješеći ih i potičуći da prihvate svoje patnje, misleći na Krista koji ih je otkupio svojom mukom i križem. Majka bi je znala zapriječiti u tim pohodima siromaha, bojeći se da će joj razdati imanje, a ona

se nije usuđivala usprotiviti majci, jer se nikada nije ogrijšešila o poslušnost roditeljima. Jednom se usudila ipak reći majci da ne može više trptjeti i biti u kući kad ne može pomoći siromasima iz straha pred njom. U Prvom svjetskom ratu i njegovu poraću u Blato je bilo mnogo siromasnih koji su kucali na njihova vrata. Tako jednom Marijina majka nije dala malo brašna nekoj sirotici:

»Marija je na to zaplakala, vidjevši tu nepravdu da u njihovoј drugoj kući ima toliko vreća toga bijelog brašna, a drugi nemaju ni za bolest. I ne zna kako, ali neka bol je prisutnu i u toj boli podigne suzne oči k Bogu i ruke prema nebu i reče: 'O, Bože moj, ja ovo neću moći podnijeti: siromasi vapiju i

⁴ Marija Petković Isusa, *Poruke vjere*, ur. s. M. Ksenija Režić, Blato, 1990., 17.

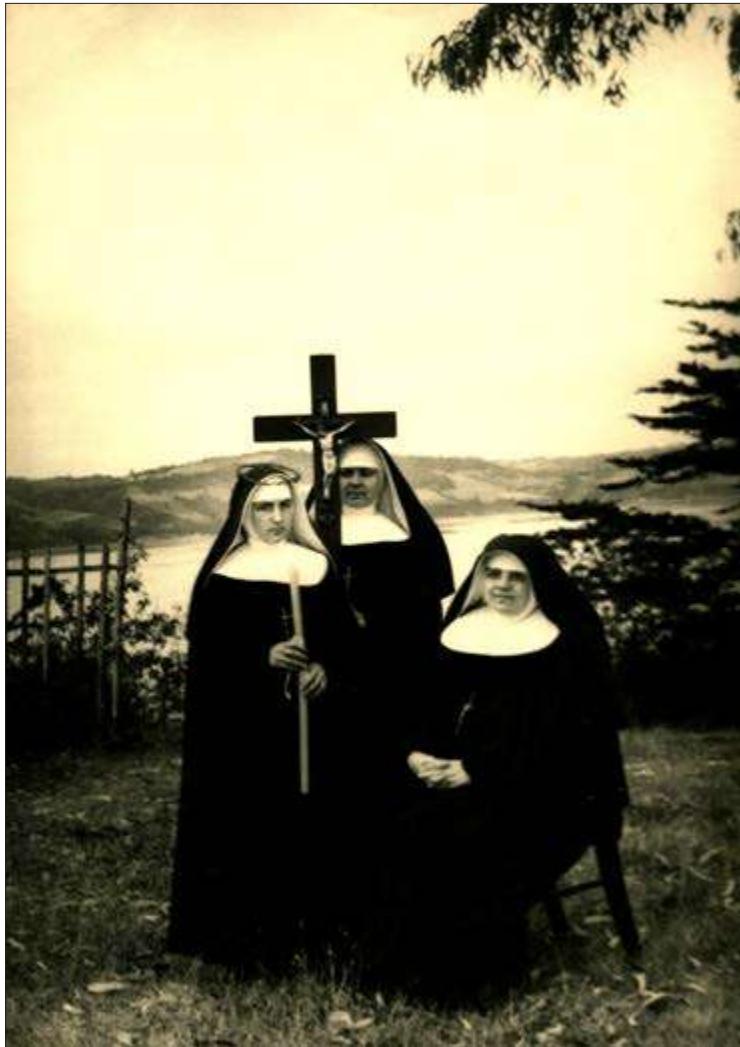

skapavaju, a hrana tu stoji i ne mogu im dati. Moje srce ovo neće moći podnijeti. Ako ne budem mogla dijeliti je siromasima, neka izgori kuća i hrana u njoj!⁵

I izgorje kuća i sva hrana u njoj. Jednom su dvije sirotice, koje su ostala bez roditelja, prosile na njihovu pragu i Marija zamoli majku da ih prime k sebi u kuću. Majka ne htjede ni čuti, a Marija je dugo gledala za njima ka-

ko bose odlaze i zavapila Ocu nebeskom da joj dadne kuću gdje bi mogla primiti jadne sirote i zamijeniti im majku! Željela je svim srcem i svom dušom dati svoj život za one koji trpe, koji su napušteni, trpjeli s njima i s njima nositi križ života jer to je za nju značilo biti sjedinjena s propetim Kristom. Svakoga je dana trpjela zbog nerazumijevanja obitelji u njezinoj želji za životom u samostanu. Sve je više tražila osamu i trenutke provedene u molitvi sa svojim zaručnikom osobito od svoje četrnaeste godine kad mu se 21. studenoga 1906., na dan prika-

⁵ Marija Propetog, *Sve za Isusa...*, 88.

zanja Blažene Djevice Marije u hramu, predala vječnim zavjetom djevičanstva. Krist je potpuno osvojio njezino srce i dušu, a ona mu je gotovo svakoga dana obnavljala prisegu ljubavi, svoj zavjet vječne ljubavi. Želja joj je bila da tako radi da ljudi upoznaju propetoga Krista i uzljube ga. Pridoše su joj i nove patnje od njezine 15. do 21. godine kad su stizali prosci, a njezina ju je obitelj molila da prihvati kojega od njih. Bilo joj je strašno teško povrijediti obitelj,

ali ona nikako nikoga od njih nije mogla prihvati jer je njezina duša bila već posve predana Gospodinu. Oni to nikako nisu razumjeli i na razne su je načine pokušavali navesti da se predomisli.

Večeri su i noći bila vremena Marijine slobode, kad bi cijela kuća utihnula, a ona se mogla u molitvi i razmatranju potpuno predati Gospodinu. Tako je doživjela i dva viđenja Krista na križu, u 15. i u 24. godini života. U jednom je čula glas s križa koji joj je prostrijelio dušu za sav život:

»A i kroz vječnost će me zanositi taj glas kojeg neću moći nikad zaboraviti. I Isus s križa progovori duši mi i reče: 'Ljubi me, kćerce!' Tko da opiše te rajske tajanstvene riječi i taj cas!«⁶

Drugom zgodom molila je pred križem, tužeći se Kristu zbog borbe sa svijetom i svojima u kući i moleći ga da je mine taj kalež. Tada je čula glas s križa: »Žrtvuj se za mene!«

i znala je što joj Isus time želi reći. Tražio je od nje da žrtvuje svoju želju za samoćom i da se žrtvuje za spas duša, da ga upoznaju, ljube i hvale i da se tako spase. Ona je na to spremna, samo ga moli da joj ostavi trpeću ljubav prema njemu.

Sv. Franjo bio je toliko zaljubljen u križ da je sve što ga je podsjećalo na križ, ili gdje je bi-

⁶ Isto, 54.

lo ispisano Božje ime, brižno čuvao i nije dao uništavati. Bio je to za njega znak otkupljenja i neizmjerne ljubavi koju je Bog iskazao prema nama. Toliko je ljubio križ i raspetog Krista da je pred kraj svoga života postao živa slika Raspetoga. U toj zanesenosti i zaljubljenosti u križ, Marija je bila slična sv. Franji. Za nju je križ bio »početak mudrosti i znanja«,⁷ uvjerenja da se »prava ljubav dokazuje u žrtvi, боли i križu«⁸ jer i u svom životu imala je iskustvo da je »križ najveća škola. To je ona debela knjiga puna mudrosti i znanja.«⁹ Njoj je križ uvijek bio osobit znak pa je željela da njezine sestre nose križ na prsima da bi tako uvijek pred sobom imale sliku Krista raspetoga.

»Križ je kod nas u spačalištu, u radionicama, u svakoj prostoriji, da bi sestre mogle upraviti na nj svoj pogled svakog časa. Za nas je Križ sve na svijetu. Simbol našeg života jest Križ, koji označava poniznost i žrtvu. I mi ga nosimo na svojim prsima, na ruci i na boku. Na prsima kao znak našega života i ljubavi, na ruci kao vječnu svezu – ugovor s Kristom i rad za njega, na boku kao štit protiv neprijatelja duše i tijela. Zato ljubimo, sestre drage, srcem i dušom Križ. Ljubimo Propetu Ljubav, ljubimo žrtvu radi Krista.«¹⁰

Kada nerazumijevanje dolazi od društva i svijeta, nekako je razumljivo, gotovo očekivano, ali kad dolazi od Crkve i njezinih članova koji bi trebali biti moralna i duhovna podrška, tada mnogo više boli i patnja je veća. Mariji i njezinoj mladoj družbi tih trenutaka nije nedostajalo, upravo od onih od kojih se očekivala

pomoć i potpora. Blatski župnik je volio i cijenio Družbu Kćeri Milosrđa, ali je sestrama počeo postavljati zapreke, jer je bio ljubomoran zbog odlazaka svojih župljana na nedjeljne posuke koje je u samostanu davala Marija Propetoga. Samostan je bio na crkvenom zemljištu pa se mogao tako ponašati, iako je to bio znak straha i ljubomore. Toj nenaklonosti pomogle su i dvije tobože pobožne žene koje su iz zavisti krivo obavještavale župnika i klevetama ga uz nemiravale.¹¹ Drugo je trpljenje dolazilo od kapelana u Blatu koji je raširio klevete o Družbi i Mariji Propetoga. Ona pak i u tom gleda volju Božju i sve njemu prepusta, uvjerenja da će on sve izvesti na dobro.¹² Iako je pretrpjela mnogo žrtava zbog tih kleveta, Bog je sve izveo na dobro. Biskup Marčelić je i crkvenim i državnim vlastima javio istinu o Družbi pa je po tim događajima Družba postala poznata u cijeloj državi i pohvaljen je njezin život i rad. Molila je Krista za još više trpljenja, da mu bude što sličnija:

»Mala službenica molila je višekrat Raspetoga da je uzme k sebi na križ, ili da mu pomogne nositi križ. A nije znala što moli u pravom smislu, niti što to hoće reći ‘biti na križu’. I Gospodin ju je uslišao i dao joj malo okusiti, ali ona, nalazeći se sama prikovana na križ, samo s pola tijela, ostavljena i zapuštena, počela je plakati i vapiti Spasitelju za pomoć.«¹³

Marijin je život bio prožet bolestima, patnjama i iskušenjima, ali nikada nije pomislila da nosi težak križ, jer je sve pretvarala u ljubav prema raspetom Kristu.

⁷ Marija Propetog, *Poruke vjere...*, 42.

⁸ Isto, 35.

⁹ Isto, 33.

¹⁰ Marija Propetoga, Kapitul, *Blagdan Našašće svetog Križa*, 3. svibnja 1942.

¹¹ Isto, 167.

¹² Usp. Marija Propetoga, *Pismo s. M. Gabrijeli Telenca*, 8. kolovoza 1925.

¹³ Marija Propetoga, Bilježnica 12, *Na iskušenju*.

*Pouka prve vrhovne predstojnice
Majke Marije Propetoga*

23. rujna 1949.

Živjeti propeta s Kristom

Redovnička duša posvećena službi Božjoj, ona je kao drugi Krist koji je došao na ovu zemlju za slavu Očevu i spasenje svijeta. Tako redovnica svojim djelima, životom i radom slavi Oca i spašava duše. Zato mora biti neprestano uz Krista, da ga može uvijek slijediti. Tijekom dana žrtvuje se s njim u svojim djelima i molitvama, a moli i noću kad se probudi. Da bismo tako živjele moramo neprestano upirati svoj pogled u nebo i proziti od nebeskog Oca pomoć, po Isusu i s Isusom. To je život redovnice koja se, neprestano ujedinjena s Kristom, svaki dan prikazuje Ocu.

Moramo biti čvrsto združene s Kristom u njegovim bolima, u njegovoj muci i na njegovu križu. Ne može se zamisliti redovnicu drukčiju, jer bi bilo smiješno da ona koja je zaručena s Propetim ne misli na njega i ne provodi život sličan njegovu. Zato na prsimo nosi križ i ima ga na svakom mjestu oko sebe, jer on mora biti slika njezina života. Naše geslo »Sve za Isusa« biva kao poruga, ako se samo govori, a ne živi se tako. Ova vježba žrtvanja s Kristom mora se započeti u postulatu, povećati u novicijatu, a usavršiti se kad se zavjetujemo. Redovnica mora biti kao mrtva za svijet i od svanuća do zalaza sunca mora samo Isusa gledati i raditi za njega i misliti samo na njega. Trpi, počivaj, ali uvijek ujedinjena sa svojim Ljubljenim, u slatkom promatranju. Tako u boli ne trpi nego uživa, jer zna da je sve za njega i da je on promatra. (...) Zato, drage kćeri, živimo sretne, misleći da će sve proći i brzo, vrlo brzo, moramo se pojavit na Sudu i ući u vječnost.

Zavjetovana redovnica mora misliti i neprestano tražiti načina kako će spašavati duše i Bogu dati naknadu za grijeha. Ali zato nije potrebno da sve sestre propovijedaju. Ona koja radi u kuhinji, svojim radom može spašavati bezbroj duša koje svaki dan umiru, prikazujući za njih žrtve svoga rada i sve svete mise koje se prikazuju. Zavjetovana sestra mora žrtvovati sve svoje vrijeme radeći, poučavajući djecu, nadzirući sve i ne tražeći počinka, da može što više Bogu prikazivati. Za nas izgubiti jedan čas, kćeri moje, znači premnogo. Zato govori Gospodin: »Daj mi račun o svakoj riječi« – znači o svemu i najmanjem. Svaka redovnica mora živjeti u zanosnom čeznuću poput sv. Terezije: »Ne umrijeti, nego trpjeti!« Ne kažem vam baš da trpite, ali kažem da radite cijeli svoj život i da želite umrijeti radeći za slavu Božju i spasenje duša. Zavjetovana sestra mora čeznuti za Isusom, moleći ga za milost da može mnogo raditi. Zato moramo paziti na svoje zdravlje i čuvati ga. Neka ljubav vodi i sokoli vaše duše. Neka sve bude u Isusu, s Isusom i za Isusa, kako govorimo u svetoj misi: »U njemu, za njega i s njime.« Zato redovnice imaju svaki dan svetu misu, da se dnevno u svetoj misi ujedinjuju s Isusom i prikazuju mu se. Redovnica koja je tako ujedinjena s Isusom, također je ujedinjena i sa svojim predstojnicama, jer u njima vidi njega, pomaže im i podnosi ih. U svetoj pričesti ujedinite se uvijek s propetim Isusom. Kad polazite k svetoj misi uvijek pomisljajte, kćeri moje: »Idem na Kalvariju s Isusom.« Promatrazite ga na križu i s njime se prikazujte, jer svrha svete mise i jest ujedinjenje s njime. Zato se nemojte rastresti u tom uzvišenom času, nego se preobrazite u njemu.

Blagoslivljajući vas,
vaša duhovna Majka

*Nado moja
od mladosti moje*

s. M. Jasminka Gašparović,
promicateljica kauze bl. Marije Propetoga

Temelj milosrđa je u ljubavi

Osamnaesta proslava blagdana
bl. Marije Propetoga u Blatu
od 30. lipnja do 9. srpnja 2020.

Blagdan bl. Marije Propetoga u Blatu se slavi 9. srpnja od 2003. godine, od njezina proglašenja blaženom u Dubrovniku 6. lipnja. Na blaženičin blagdan se okupljaju vjernici sa svih strana svijeta, posebice njezini štovatelji, a među njima su i Blajke i Blaćani razasuti po svijetu, ili njihovi potomci koji upravo ljeti posjećuju svoju djedovinu. Ove godine kad je pandemija koronavirusa okovala cijelu kuglu zemaljsku, bilo je teže dospijeti na otok Korčulu i u njegova mjesta. Ipak, devetodnevna duhovna priprava na proslavu blaženičina blagdana ni u ovim uvjetima nije izostala, samo se zbog epidemioloških uvjeta nije održavala u njezinu svetištu i samostanu nego u župnoj crkvi i ispred nje. Ima u tom i simbolike, da upravo u stotoj godini od utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa slavlje devetnice ispuni Plokatu, prostran trg ispred župne crkve Svih svetih koji sa zapadne strane omeđuje blaženičina rodna kuća. Upravo se tu rađala karizma milosrđa u mladoj Mariji Petković Kovač i poprimala prva nadahnuća koja će stasati u utemeljenju nove redovničke zajednice i rasprostraniti se dlijem Katoličke crkve. Večernjoj svetoj misi prethodila je molitva krunice, a uvriježilo se da se vjernicima na kraju mise podjeljuje blagoslov s blaženičnim relikvijarem. Svaki dan je imao i molitvenu nakanu.

Prvi dan devetnice bio je *dan molitve za nezaposlene i one u financijskim poteškoćama*. Ovogodišnji prvpričesnici su predmolili krunicu i predvodili euharistijsko pjevanje kao i molitvu vjernika. Predvoditelj misnoga slavlja župnik župe Svih svetih u Blatu Željko Kovačević u svojoj je homiliji govorio o dva velika jubileja u župi: 100. godini od utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa i 225. obljetnici dolaska relikvija sv. Vincenze mučenice u Blato. Dvije velike žene koje su, svaka na svoj način, posvjedočile svoju vjeru u Boga i posvetile mu svoj život. Svoju je propovijed sažeо u sljedeće ključne poruke. Svatko se od nas treba zapitati: Kakva je moja vjera? Moje osluškivanje Božjega poziva? Živimo u vremenu punom nepoznanica. Dubinska vjera se rađa u susretu s Bogom koji će omogućiti da shva-

tim koliko sam ljubljen kada se budem dijelio od ovoga života. Bog želi da se svatko od nas osjeti voljenim od njega. On nam daje sve, ali najviše ljubavi. Marija Propetoga je hodila u vjeri, obraćajući se svome nebeskom Ocu kojega je neizmjerno voljela, komu se redovito molila s povjerenjem, kao dijete. Neka svatko od nas bude dijete koje se obraća svome nebeskom Ocu, koga tražimo da nam bude pomoć kad nam je teško, kad su nam pomršeni svi putovi. Gospodine, sad mi pomozi i daruj mi svoga svjetla, svoje ljubavi da budem tvoje dijete zauvijek.

Drugoga dana devetnice euharistijsko slavlje predslavio je Josip Galić, župnik župe Presvetog Srca Isusova u Potocima kod Mostara, u koncelebraciji s Robertom Jugovićem, župnikom župe Mučeništva sv. Ivana Krstitelja u Županji i Marinkom Prstecom, svećenikom varaždinske biskupije. Ovaj je dan bio posvećen *molitvi za misije* koje je bl. Marija Propetoga mnogo preporučivala svojim sestrama u molitve, a i sama je bila misionarka po odredbi Božje providnosti. Sestre Družbe Kćeri Milosrđa 1936. godine, na poziv franjevca Leonarda Ruskovića, započele su s djelovanjem u misijama u Argentini, a nakon četiri godine, 1940. u Južnu Ameriku odlazi i bl. Marija Propetoga kao vrhovna predstojnica u redoviti kanonski pohod sestrama. Zbog nedaća Drugoga svjetskog rata i režima u domovini nije se mogla vratiti, pa ostaje na tlu Južne Amerike dvanaest godina kao misionarka. Puna ljubavi Božje i žara za siromahe u tijelu i duši otvarala je nove kuće i ukorijenila svoju družbu u domorodačkom stanovništvu. Misnik je istaknu: »Mi večeras molimo za misije, širenje evanđeoske istine, odgovora koji nam je došao s neba. Isus računa s nama u svom projektu. On ne bira sposobne i pametne. Primjer su nam prva dvanaestorica apostola. Bog na putu svoga dolaženja ospozobljuje ljude za takve

stvari. Među njima je i naša blaženica, koja je već u prve tri godine otvaranja Družbe poslanoju u Južnoj Americi odasla 23 sestre, a bila je to tada mlada družba. Nisu sve njezine sestre propovijedale evanđelje nego su ga svjedočile svojim životom u milosrdnim djelima prema bolesnima i siromasima. Danas se upitajmo: Što mi vjerujemo, kome vjerujemo i što za nas znači Radosna vijest? Mislimo da živimo, a zapravo životarimo, mislimo da ljubimo, a mi iskorištavamo ljubav. Isus nije više naš život, a on je rekao: Ja sam put, istina i život. Postao je samo ukras u našim životima, na vjerničkim događanjima, u prvim pričestima, na krizma, vjenčanjima. Molimo ga: Isuse, ostani s nama! Tako koje mi druge radosti imamo? Vjerovati Isusu znači poštivati Boga i svoga bližnjega, tuđu imovinu, tuđi dobar glas. Sve krize u svijetu su krize duha, krize srca. Moguće je ozdravljenje čovjeka u duhu, jer to Isus može učiniti, samo mu čovjek treba otvoriti srce.«

Liturgijsko je pjevanje predvodio zbor mlađih »Stope«, a otajstva svete krunice predmoliла su djeca iz skupine »Biseri Očeva milosrđa«.

Treći dan je bio *dan molitve za djelotvorno milosrđe među ljudima*, a misno je slavlje predslavio Josip Galić sa suslaviteljima prethodnoga dana, a u propovijedi je govorio o altruizmu i kozumerizmu: »Milosrđe ima svoj temelj u ljubavi. I to je znanje koje svatko od nas želi u životu doživjeti. Stvoreni smo na sliku Božju. Smisao ne dolazi od nas samih, smisao je izvan nas. Bog je ljubav i svijet je plod ljubavi, a ne slučaja. Svoj smisao nalazimo u ljubavi i po ljubavi. Čini djela milosrđa i doći ćeš do Boga! Gdje god je ljubav, tu je Bog! Bog je erupcija ljubavi, on se ne može zatvoriti, on postaje čovjekom u Isusu. Ta ljubav traži naslijedovanje, želi biti življena po nama. Mi smo slika Božja. Blaženica započinje svoje djelovanje u teškim vremenima, između dva svjetska rata, i

to djelo je pravo čudo. To je vrijeme velikih gospodarskih kriza, a ona gradi sirotišta i nastavlja Božje djelo u Latinskoj Americi. Neka nam po zagovoru blaženice Bog udijeli milosrdno srce koje će biti kadro voljeti. Budimo ljudi koji izgaraju za druge. To je moguće jedino ako smo zaledani u božansko Srce Isusovo.«

Euharistijsko pjevanje predvodio je župni zbor pod vodstvom s. M. Juliane Beretić, a molitvu krunice »Biseri Očeva milosrđa«.

Četvrti dan, na blagdan sv. Tome apostola, *molilo se za duhovna zvanja*, a žalosna otajstva krunice predmolili su prvpričešnici. Predstavitelj je bio Josip Galić s istim suslaviteljima, a propovijedao je o daru i vrijednosti duhovnoga poziva: »Bog se služi ljudima za nas ljude. Znakoviti su Božji pozivi već u Starom zavjetu, primjerice, Abrahama i Mojsija, tolikih proroka kao Jeremije, Izajije, Ilijе. Uvijek u svakom društvu i vremenu važna su zanimanja kao što su mehaničar, kuhar, medicinska sestra, liječnik, ali koje god zanimanje bilo sve je to kratkoga vijeka. Sjetimo se samo koliko truda uloži liječnik da izlječi nečije srce ili bubrege? Koliko novca, koliko straha, koliko neizvjesnosti za ono što će postati prašina. Zato je duhovno zvanje ispred svih drugih zvanja jer je zvanje, rad za vječnost, za neprolazno. Crkva ima poseban dan kad moli za duhovna zvanja, a posebice za svećenička zvanja. Isus svećeničko zvanje prispolobljuje slikom pastira. Stado bez pastira je izručeno na propast, mrtvo. Pastir izlaze svoj život za ovce. Traži izgubljenu ovcu. Tom slikom se Isus služi da bi nam pokazao koliko je i kakvo značenje duhovnoga pastira u narodu. Mi propovijedamo neprolaznu istinu, Isusa Krista, život vječni.« Istaknuo je da je obitelj Petković, u 300 godina dala 32 svećenika. Blaženica je potekla iz tako duhovno ukorijenjene obitelji. Kada je bila proslava 50. obljetni-

ce Družbe Kćeri Milosrđa, bilo je 50 sestara iz Blata. Na kraju je potaknuo na molitvu za duhovna zvanja i za dar vjere: »Molimo za one koji će nas upućivati u neprolazne vrednote. Molimo za dar vjere da možemo nešto započeti u životu, za dar nade da možemo na započetom ustrajati i za dar ljubavi da to dovršimo.«

Euharistijsko je pjevanje predvodila klapa »Manina« pod vodstvom Dalije Gavranović.

Peti je dan molitvena nakana bila *za duše u čistilištu*, a krunici su predmolili prvpričesnići i članovi dječjega zbora »Stope« koji je predvodio i euharistijsko pjevanje, pod vodstvom s. M. Juliane Beretić. Euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Svih svetih predslavio je Josip Galić, u koncelebraciji s Marinkom Prstecom, a u homiliji je istaknuo: »Jedna od važnih tema ljudskoga života je i smrt. Ništa me, kao vjerojatno i većinu ljudi, nije zbumnjivalo više od smrti, pogotovo kad se dogode tragedije, kao smrt djeteta ili mlada čovjeka. Onda pitanja postaju još intenzivnija. Što slijedi nakon zemaljskoga života? Ima li zapravo život uopće smisla ako završava samo grobnim humkom? Upitajmo se: Ima li život smisla? Najveći dokaz da Bog postoji, kažu teolozi, nije svemir nego naša želja: Želim živjeti! Sve se u meni buni protiv smrti, i sve bih dao da mogu produljiti život. Jedini odgovor na ova pitanja ima onaj koji je sišao s neba, u mjesto naše boli i smrti, Isus Krist. Sve što je govorio služilo je Kraljevstvu nebeskom. Isus govorio: 'Budite budni i pripravni, jer ne znate ni dana ni časa!' Uzak je put koji vodi u život. Bog nikoga ne trpa u raj ili pakao. Mi imamo šansu za nebo, zaslugama Isusove muke, ali mi biramo, a Bog sve čini da ne odemo u propast. Danas molimo za duše koje su u čistilištu, koje nisu spremne za nebo, a nisu Boga odbacile. Dužni smo moliti za te duše. Naša blaženica govorи da treba moliti za nevoljne grešnike, za

duše u čistilištu, a ne gubiti vrijeme. Duše su potrebne naših žrtava i molitava. Nemojmo ih zaboraviti.«

Šestoga dana je bila *molitva za starije i bolesne*, a slavna otajstva krunice predmolili su članovi župnoga zbora koji su pod vodstvom s. M. Juliane Beretić predvodili liturgijsko pjevanje. Bolesnici koji su se prethodno javili župniku, primili su sakrament bolesničkoga pomazanja. Euharistijsko je slavlje predslavio Josip Galić, u zajedništvu s Robertom Jugovićem, Marinkom Prstecom i Željkom Kovačevićem, a u propovijedi je između ostaloga kazao: »Toliko bismo puta u životu htjeli znati smisao događaja, ljudi i stvari oko nas. Znamo zašto sunce sjaj, zašto teče voda bez koje nema života, zašto postoji zrak i tako dalje. A zašto patnja? Njoj ne vidimo smisao, nego obično kažemo da je besmislena. U taj svijet besmisla patnje ušao je naš Gospodin Isus Krist koji nam nije odgovorio zašto patnja, ali je odškrinuo vrata da nazremo odgovor na naše pitanje. Isus je ušao u patnju i tako je posvetio ljudsko trpljenje. Ima ljudi koji zbog patnje odbace Boga i vjeru u njega, ali je puno više onih koje patnja oplemeni. Isus je ušao u svijet naše patnje i ona je time postane ne naš cilj i svrha sama sebi, nego je postala sredstvo, sredstvo na putu nasljedovanja Krista i osobnoga posvećenja. Imamo dva odnosa prema osobnoj patnji. Možemo je pustiti da nam uzalud prolazi, mimo nas, ne dotičući nas u onomu sržnome, u našoj ljudskosti koja vapije za Bogom. A možemo je prepustiti Bogu da nam je on pretvori u snagu za spas duše, za obraćenje grešnika, za blagoslov djece, obitelji, Katoličke crkve... Nemoj misliti da je ona kazna. Nemoj da ti prođe dan patnje, a da je ne namijeniš za neku nakanu. Zagledani u Isusa patnika, budimo svjesni da se do Uskrsa ide samo preko Velikoga petka.«

Sedmi dan je slavljen i misa u Domu za odrasle osobe put Prigradice u Blatu, kao dio proslave Dana doma, a predvodio ju je mjesni župnik. Večernji duhovni program bio je posvećen *molitvi za djecu*, a započeo je molitvom radosnih otajstava krunice, koju su predmolili članovi dječjega zbara »Stope« koji su predvodili i liturgijsko pjevanje pod vodstvom pod vodstvom s. M. Juliane Beretić, a svirao je Frano Bosnić.

Poznato je koliko je bl. Marija Propetoga voljela djecu, posebice onu siromašnu i bez roditelja, te s kolikom je ljubavlju radila da im pomogne materijalno, ali i da ih pouči o ljubavi Božjoj i da ih izgradi u čestite ljude koji će biti spremni prihvati odgovornost obiteljskoga života i rada za napredak domovine. A sve je krenulo od dvoje sirotice u Blatu, koje je ona željela prigriliti u svoju obitelj, pa djece u Babini, siročadi u Blatu, Subotici, Zagrebu i drugim mjestima do domova za sirotinu djecu u Latinskoj Americi.

Euharistijsko slavlje predslavio je Josip Gašić, u koncelebraciji s Robertom Jugovićem, Marinkom Prstecom i mjesnim župnikom, a propovijedao je o potrebi rađanja djece u svakom narodu. Samo to može održati narod na životu. »Pozvani smo da ostavljamo život u porastu, u moralnom i u tjelesnom smislu. Budući podrška novom životu koji se rađa. Tko буде otvoren životu, baštinit će zemlju, a ovo što nas okružuje bit će njegovo. Ne zaboravimo da smo mi ljudi sami po sebi beznačajni, ali čovjek i njegov Bog – to je sva vječnost.«

Djeca iz dječjega vrtića »Blato« i »Marija Petković« primijela su prikazne darove: Bibliju, sliku bl. Marije Propetoga, hostije, kalež, loptu i cvijeće, a prigodne je tekstove čitala Slavica Bošković.

Kao i svake godine, iz Vela Luke je pješice stigla skupina hodočasnika, moleći i pjevajući. U blaženičinu su svetištu zahvalili Bogu i svojoj zagovornici za primljene milosti i preporučili se njezinu zagovoru, a potom sudjelovali u euharistijskom slavlju na Plokati.

Osmoga dana molilo se *za bračne parove i izječenje neplodnosti*. U poslijepodnevnim satima svetište su posjetili hodočasnici župe sv. Petra iz Ivanić-Grada sa svojim župnikom Brankom Koretićem i s. M. Darijom Lukić. U svetištu im je o životu bl. Marije Propetoga i Družbi Kćeri Milosrđa govorila s. M. Jasmina Gašparović kao i o samom svetištu. Nakon zajedničke i osobne molitve hodočasnici su posjetili muzej u kojem su razgledali izloške iz povijesti Družbe i blaženičina života.

Prije večernjega euharistijskog slavlja otajstva krunice predmolile su djevojke iz zabora mladih »Stope«, a predvodile su i liturgijsko pjevanje. Euharistijsko je slavlje predstavio Branko Koretić u zajedništvu s Josipom Galićem, Robertom Jugovićem i Marinkom Prstecom. Započinjući slavlje zahvalio je Bogu što u Blatu boravi na svetu mjestu koje je blagoslovljeno karizmom bl. Marije Propetoga. »Prva je milost što je rođena i odrastala u pobožnoj obitelji gdje se ukorijenila u vjeri koja ju je dovela do neba. Surađujući s Bogom Marija Propetoga dopustila je da iz te vjere iznikne karizma milosrđa u kojoj je cijeloga života svjedočila Božju ljubav za čovjeka. Prije odlaska s ovoga svijeta spustila je nebo na ovu zemlju, često napačenu bijedom, a posebice u njezino vrijeme. Spustila je Božju milost ili Božju ljubav koja je djelovala kroz mnoge djevojke u Družbi Kćeri Milosrđa koju je osnovala uz pomoć biskupa Josipa Marchelića. I danas nas muče mnoge nevolje. Jedna od njih je i pandemija koronavirusom i bolest COVID-19. Što može učiniti ta bolest? Može uništiti naš dišni sustav bez kojeg nam nema života. Važno je i to, ali je pravo pitanje što uništava našu dušu? Bog ima plan s nama, dio smo Božje volje. Prava zaraza prijeti od virusa koji uništava našu dušu, koji uništava izvor života u nama. Zločestoća, pakost, nezadovolj-

stvo i nemir koji razara svaku stanicu ljudskog bića, to je suvremena pošast.

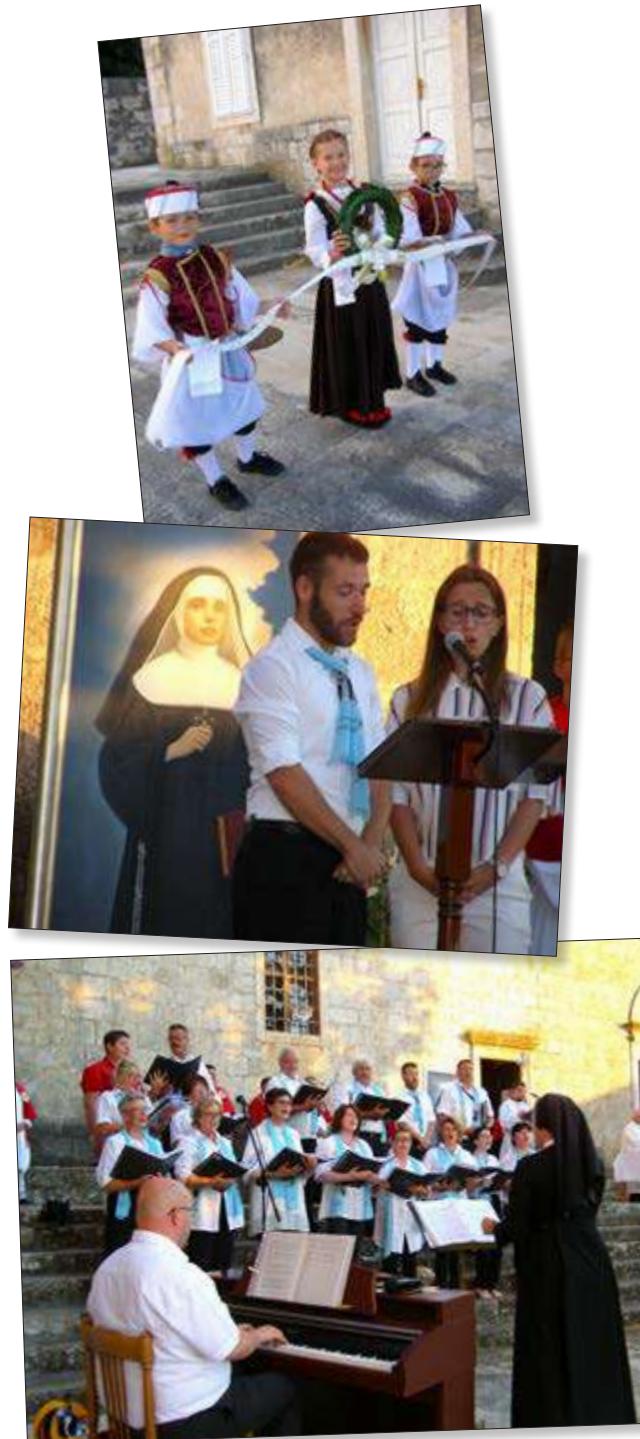
Marija Propetoga se znala povući u osamu, u duboku molitvu. U tomu se ugledala u svoga oca, glavu obitelji u kojoj je molitva davala jasan smjer prema nebu. Propeti Isus je onaj koji nas čisti, dezinficira. Njegova ljubav se prihvata ili ne prihvata. Božja nas ljubav usmjerava prema nečem višem, a to je da osluškujemo Božji glas u svom životu. Mi smo ljubljena Božja bića za koja je on dao svoj život. Grijeh onesposobljava ljubav i ne dopušta joj da urodi plodom, nego je ograničava i sputava. Bog prihvata čovjeka, ali mu grijeh ne da da živi životom koji mu je Bog namijenio i zbog grijeha čovjek gubi svoj život. Virus grijeha nas je izbacio iz života obitelji, prognao nas je u sebičnost. Danas živimo u modernom vremenu, ali jesmo li u vjerskom životu bolji od onoga kakav je bio u vrijeme bl. Marije Propetoga? Bog je iz bolesnika izgnao zlo, izgnao je bolest. Nevolja naše obitelji nije bolest nego grijeh. Kada je Isus Krist u obitelji, kada se u njoj moli, svaki njezin član postaje bolja osoba. On tada svjedoči ljubav koja je u njemu. Isus je došao služiti, a ne biti služen. To je potrebno u obitelji.«

Propovjednik je spomenuo i neke primjere iz Biblije u kojima se ženama nerotkinjama Bog smilovao i darovao im porod. Bog donosi život. Pozvao je i na molitvu za duhovna zvanja, jer će se bez molitve svijet osušiti, poput biljke bez vode. »U našim je obiteljima potreban odgoj. Živa Božja riječ potrebna je našim mladima. Marija Propetog znala je moliti pred raspetim Kristom i moliti za oproštenje grijeha. Neka nam križ progovara, neka nas otvara za sakramentalni život. Neka blaženica буде više prisutna u našim molitvama. Utječimo joj se u zagovor, da bismo se, poput nje, što više pouzدavali u Božju volju i njegovu providnost.«

Nakon euharistijskoga slavlja u župnoj crkvi Svih svetih uslijedilo je euharistijsko klanjanje do ponoći. Pokaznica u kojoj je bilo izloženo Presveto, dar je pape Pija XII. kojega je Marija Propetoga bila zamolila za pomoć u počecima Družbe, a on je velikodušno odgovorio tim darom. U molitvi pred Presvetim izmjenjivali su se veliki župni zbor, članice Trećega reda sv. Franje, grupa molitelja »Bl. Marija Propetoga« i Schönstattski pokret, Bratimi Svih svetih i sv. Vincence, mladi i neokatekumeni.

Deveti dan je bio posvećen *molitvi za obitelji i djecu*. Kao i prijašnjih godina na uočnicu blagdana bl. Marije Propetoga, euharistijskom je slavlju prethodila procesija do blaženičine rodne kuće, ali se ovaj put zbog pandemije nije zaputila iz svetišta nego od zvonika župne crkve Svih svetih. Vjenac su nosili Amalija Padovan, Ivano i Filip Bačić, predškolci iz dječjega vrtića »Marija Petković«, obućeni u narodne nošnje, a vjenac je ispod spomen ploče postavila Amalija. Potom je na Plokati predvoditelj euharistijskoga slavlja župnik Željko Kovačević blagoslovio svijeće s blaženičinim likom. Molitvu Večernje su pjevali bratimi i veliki župni zbor, koji je predvodio i liturgijsko pjevanje pod vodstvom s. M. Juliane Beretić, a svirao je Frano Bosnić. Misu su suslavili Josip Galić, Robert Jugović i Marinko Prstec.

Župnik je u propovijedi kazao: »U Katoličkoj crkvi je dan prelaska u nebo rođendan za vječnost jer nas taj prijelaz upućuje Gospodinu u susret i kod njega ćemo trajno ostati. Kad dolazimo na ovaj svijet nema ništa ljepše od toga prvog plača novorođenoga djeteta što je početak ljudskoga života. U blaženičinoj rodnoj kući puno je djece tako zaplakalo prvim plačem jer su bili velika obitelj. Bog ih je blagoslovio u sveemu, bez obzira na teškoće i križeve koji su to pratili. Bog je u ljudsku povijest utkao iščekiva-

nje Onoga koji će doći u ovaj svijet da bi nas ot-kupio. Nažalost, rođenje djeteta u nekoj obitelji ne mora biti radost. Kućni odgoj i radost pri-hvaćanja novoga života u obitelji usađivali su u srce Marije Petković svijest da je ljubljeno dije-te, da je prihvaćena i od Boga oca kao što je prihvaćena od svoga zemaljskog oca. Tako se razvijala njezina ljubav prema Bogu. Ljubav nije u imetku nego u čovjeku koji ima voljeno biće. Od materijalnih dobara njezina oca ne spomi-njemo se danas više ničega, ali se spominjemo bl. Marije Propetoga koja je toplinu očinskoga doma prenijela na one koje će okupiti u svojoj redovničkoj zajednici i na one kojima će se streći ići ususret u karizmi milosrda. Blagoslovili smo svijeće. Ako se upali svijeća, tama nestaje. Takvo svjetlo je Isus upalio na krštenju u sva-kome od nas i rasplamsao ga po sakramentima, da ta svijeća sve više svijetli, da se na njoj mogu drugi upaliti i na njoj se zagrijati, ako su se ohladili. Budimo svijeća jedni drugima. Već sto ljeta Družba naših sestara živi od Očeve ljubavi koju je doživjela blaženica i prenijela je na svoje sestre. Pozvani smo da budemo ljudi koji će-mo cijeniti život. Jedni druge trebamo poticati i živjeti za druge. Moramo tražiti oproštenje za sve što smo učinili protiv života. Program naše-ge života je doživjeti ljubav prema Bogu, prema bratu čovjeku. Molimo blaženicu da nas potiče, da nas upućuje prema vječnosti, da brani naše obitelji od napasti zloga i da budu otvorene za život. Neka nam ona bude poticaj da budemo Bogu na raspaganju za ono što nam on u svojoj providnosti daje.«

Hvalospjev Veliča otpjevan je uz upaljene blagoslovljene svijeće s blaženičinom slikom. Euharistiski je slavlje završilo blagoslovom s blaženičinim relikvijarom koji je potom po-stavljen na oltar bl. Marije Propetoga u župnoj crkvi gdje su se vjernici mogli zadržati u osobnoj molitvi.

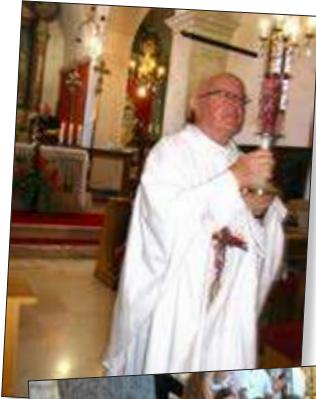
Blagdan bl. Marije Propetoga

Proslava blagdana započela je jutarnjim euharistijskim slavlјem u njezinu svetištu, a predslavio ga je Robert Jugović, župnik župe Mučeništva sv. Ivana Krstitelja u Županji u zajedništvu s o. Markom Bobašem, dominikancem iz Korčule. U slavlju su, uz sestre Družbe Kćeri Milosrđa i nešto vjernika, u ime Caritasa dubrovačke biskupije sudjelovale ravnateljica Sanja Šanje i njezina zamjenica Marija Đurović. Članovi ovoga Caritasa redovito hodočaste u Blato o blagdanu svoje zaštitnice bl. Marije Propetoga. U svojoj homiliji misnik je istaknuo blaženičine tri osobine: svoj uzor kršćanskog života našla je već u roditeljima, tragala je za biserjem koje je Bog sakrio u njezin život i pouzdano je vjerovala u Božju providnost toliko da se ničim nikada nije dala obeshrabriti. Poučnom pričom o dvojici braće koja su se posvadala i stolaru koji je između njihovih dvorišta napravio most, oslikao je blaženicu kao most između Boga i ljudi. Pozvao je i svakoga od nas da se upita: Jesam li spreman kao blaženica izgrađivati mostove između ljudi i između sebe i Boga?

Proslava blagdana nastavljena je prijepodnevnim euharistijskim slavlјem u župnoj crkvi Svih svetih koje je predvodio prijašnji blatski župnik Josip Barišić, župnik župe sv. Nikole u Ćilipima. U koncelebraciji su bili Frano Markić, župnik župe sv. Marije Magdalene u Putnikoviću, Mario Karatović, župnik župe sv. Josipa u Vela Luci, Robert Jugović, župnik župe Mučeništva sv. Ivana Krstitelja u Županji i Mrinko Prstec, svećenik varaždinske biskupije, a pjevalo je zbor mladih »Stope«.

U poslijepodnevnim satima dubrovački biskup mons. Mate Uzinić blagoslovio je novouređenu dvoranu u župnoj kući, a u 18.30 su na Plokati izvedeni »Blatski tanac« i viteška igra

»Kumpanjija«. Usljedila je procesija s relikvijjom bl. Marije Propetoga iz svetišta do Plokate u kojoj su sudjelovali bratimi obiju blatskih bratovština, časne sestre Kćeri Milosrđa i dominikanke iz Korčule, ministranti, svećenici, mons. Mate Uzinić i predvoditelj euharistijskoga slavlja hvarske biskup mons. Petar Palić. Pjevalo je veliki župni zbor pod vodstvom s. M. Juliane Beretić, a svirao je Frano Bosnić. Nakon završnog blagoslova u procesiji s bratima, časnim sestrama, ministrantima, svećenicima i biskupima u blaženičino je svetište prenesen njezin relikvijar i položen na oltar, čime je završena i ovogodišnja proslava njezina blagdana kao lijepo duhovno slavlje, iako nešto skromnije zbog pandemije uzrokovane koronavirusom.

Propovijed mons. Petra Palića, hvarskog biskupa na misi proslave blagdana bl. Marije Propetoga u Blatu, 9. srpnja 2020.

Nutarnja ljepota života s Bogom

1. U svojoj pobudnici »Radujte se i kličite« papa Franjo nam poručuje da o svetosti ne smijemo razmišljati kao o nečemu dalekom i nedostignom, nego da trebamo pogledati oko sebe i prepoznati one koji svoju svetost žive u svakodnevici. Slavimo danas blagdan bl. Marije Propetoga. Želimo, učeći iz njezina života i nasljeđujući njezin primjer, u svom svakodnevnom životu, u ponavljanju gesta i onoga što činimo, spoznati Kristovo Kraljevstvo koje se ostvaruje i rasti u spoznaji Boga. Pomoć na tom putu nam je i Božja Riječ koju smo čuli.

2. Odlomak prvoga čitanja preuzet je iz knjige Izreka, koja je Izraelu posebno draga. To je zbroj devet zbirk izreka koje su, kao što znamo, povezane s mudrošću koja u ovom slučaju nije ljudska mudrost, već se u svim mudrošnim tekstovima otkriva pravi Bog od pravoga Boga: Isus Krist, mudrost Božja. Tekst nam otkriva ono što je istina za život, ne za smrt. Opis onoga što je dobro nalazi se na kraju knjige kao i pjesma o vrsnoj ženi.

Autor, predstavljajući portret savršene, vrsne žene, koja je bezuvjetno predana poslu, domu, obitelji, vidi model predanosti i mudrosti koji moraju karakterizirati ne samo zaručnicu, nego i svakog vjernika koji se drži životnog projekta Mudrosti.

Ovaj odlomak opisuje osobine žene koja je sposobna biti središte kuće, koja se brine o svojoj obitelji, koja konkretno ukazuje na Božji »strah«, odnosno u svagdanjim obvezama živi svoju vjeru. U njezinu liku je očita jasna biblijska antropologija koja prevladava dualizam tijelo – duša i kontrast između rada i kontemplacije, između manualnoga i intelektualnog zalažanja.

Rad se ne smatra zadaćom robova, kao što je to bio slučaj u staroj Grčkoj, već kao poslušnost Božjoj zapovijedi nad svakom ljudskom osobom. Stoga je dobro pokušati živjeti radeći vlastitim rukama, kao i želeći voditi brigu o spokojnoj i blagoslovljenoj obitelji, ne zaboravljajući one koji su u nepovolnjem položaju, siromašne. U stvari, žena u knjizi Izreka se ne bavi samo obogaćivanjem svog doma, već i ljujavlju prema potrebitima.

Završetak ovoga odlomka nije prezir prema tjelesnoj ljepoti koju Sveti pismo cijeni kao znak slave Božje, nego želi ukazati na još istinitije i trajnije vrijednosti: nutarnju ljepotu života koji se živi u strahu Božjem. Takva ljepota ne poznaje ni bore ni propadanje, naprotiv počeva Božju slavu i budi hvale kod svih koji je sretnu.

3. Blažena Marija Propetoga je u svom životu ostvarila ideal vrsne žene. Danas su naše oči uprte u nju koja se napajala na izvoru Mudrosti. Napojena tom nebeskom mudrošću, krenula je ovim svijetom i svjedočila Očevo milosrđe, Kristovu ljubav koja se najjasnije očitovala u smrti na križu i snagu Duha Svetoga koja je bila očita u poslanju čitave Družbe.

Ne gledamo danas izvansku ljepotu Marije Propetoga. Pogled nam privlači ljepota njezina srca, njezine duše koja je živjela samo za Isusa i njegovo kraljevstvo. Iako je potjecala iz bogate obitelji, njezino srce je bilo zarobljeno ljubavlju prema siromasima, bolesnima, udovicama, zapuštenoj djeci i mlađeži, umirućima koji su umirali bez posljednje utjehe. I dok bi Marija slavila euharistiju i u suzama se borila otkrivajući svoje poslanje, čula bi u srcu glas: »Kćeri, žrtvuj se za mene! Vidiš kako sam ja ljubio ljudе! I krv sam svoju prolio za njih. Ostavio sam nebo i zatajio sebe došavši na tu zemlju da pokažem put i život ljudima.«

Slušajući glas Učitelja u svome srcu, nije okljevala prihvatići žrtvu, ostaviti sve i poći ovim svijetom i konkretnim djelima ljubavi svjedočiti onu najuzvišeniju ljubav – ljubav propetoga Krista.

4. U mudrom i iskusnom dubrovačkom biskupu Josipu Marčeliću bl. Marija Propetoga imala je ne samo duhovnu i materijalnu podršku, nego ga je doživljavala kao suutemeljitelja Družbe i tako ga nazivala. Biskup Marčelić joj je naredio, unatoč njezinu opiranju, da sama

napiše Ustanove za novu redovničku družbu, koja će se pod imenom »Kćeri Milosrđa« roditi prije 100 godina, na blagdan sv. Franje Asiškoga, 4. listopada 1920. godine u Blatu kad je prvih 6 sestara imalo redovničko oblačenje, što je zbog biskupove zauzetosti proslavljen dan poslije, dakle 5. listopada.

Žrtva, milosrđe, jednostavnost, odnosno poniznost i samozataj vidljivi su i prepoznatljivi znakovi nove Družbe. Blažena Marija Propetoga je na temelju vlastitoga duhovnog i životnog iskustva znala da žrtva i milosrđe rađaju blagoslovom, a poniznost i samozataj novom snagom za vršenje djela ljubavi. Živimo u kulturi koja, nažlost, ne poznaje pojам žrtve ili ga ne prihvata, ne želi čuti za njega. Žrtvovati sebe i svoj život za ideal, svrhu ili druge koristi, smatra se nečim anakronim, izvan vremena. Najljepša dimenzija koju žrtva nosi jest ljubav prema drugome. Ako žrtva, odnosno samozataja nije usmjerena na dobro drugih, na ljubav prema drugome, onda je takva žrtva bez ikakvoga smisla, ne donosi nikakva ploda i postaje suprotnost ljubavi.

5. U Markovu evanđelju smo slušali o bogatom mladiću koji je pun entuzijazma. Iskreno je i teološki ispravno njegovo pitanje Gospodinu što mora učiniti da zasluži život vječni. Isus od njega traži da poštuje Mojsijeve propi-

se, osobito one koji se odnose na bližnjega, gotovo kao da želi istaknuti da bi za život s Bogom čovjek morao znati kako ga prepoznati u bratu. Isus ga iskreno zavoli i moli ga da ostavi sve da bi pronašao Sve. U tom trenutku nestaje onog oduševljenog pogleda kod mladića. Odlaže tužan jer nema hrabrosti odvažiti se. Koliko puta i sami pravimo istu strašnu pogrešku! Ni je glavno pitanje ovoga evanđeoskog odlomka debljina novčanika ili bankovnog računa, nego čemu se daje prednost. Zaista, Gospodin može ispuniti, već na zemlji, u našem ljudskom iskustvu, želju za srećom. Ali da bismo to iskusili, moramo se odreći onoga za što pogrešno mislimo da je dragocjeno blago našega života. Gospodinov komentar je djelotvoran: pohlepa i posjedovanje mogu biti nepremostiva prepreka naslijedovanju Krista. Bojimo se napustiti ono malo što posjedujemo da bismo osvojili sve što daje naslijedovanje Krista. Gorka, ali sjajna stranica današnjega Evanđelja koja podsjeća na to da samo hrabrost i odvažnost uvode u puninu koju tražimo. Isus tvrdi da je punina koja proizlazi iz odvažnosti da se ostaviti sve, veća od naјveće radosti koju se može doživjeti.

6. Naslijedovanje Isusa Krista nije herojski čin koji sebi namećemo, ni romantična i nepristupačna duhovna ludost. Bogati mladić živio je svoju vjeru s uvjerenjem, pažljivo je obdržavao propise, od djetinjstva je njegovao svoju dušu. Isus od njega traži da napusti upravo tu jasnú i uglađenu sliku o Bogu i sebi. Ponudio mu je da duhovni život ne gleda kao zaslugu, da svako jutro ne gleda koliko je dobar, da se ne oslanja na bogatstvo koje mu omogućuje lagodan život. Mladić to ne može, a Gospodin je koji put tako zahtjevan! Pa ipak, ono što Isus obećava daje sto puta više od svakog ljudskog bogatstva.

Danas pokušavamo otkriti taj Gospodinov pogled ljubavi na svakome od nas. Pratimo Gospodina, volimo ga, trudimo se biti mu

vjerni i živjeti avanturu njegova evanđelja. Isusov pogled i danas poziva na odvažnost, na rizik ići dalje i vjerovati.

7. Blažena Marija Propetoga imala je odvažnosti i hrabrosti ostaviti sve da bi pronašla sve u Kristu. Ostavila je bogatstvo ovoga svijeta, ali je zauzvrat dobila stotine svojih sestara koje na više kontinenata do danas svjedoče ljepotu i bogatstvo povjerenja u Božju providnost, njegovo milosrđe i ljubav. U oporuci 6 godina prije smrti svojim je sestrama ostavila u zalog:

»Ljubite beskrajno svoga preslatkog Gospodina Isusa Krista, samo za njega sve radite i svoj život utrošite u djelima milosrđa i ljubavi... Za njega živite i umrite. Hajdete po svijetu i širite kraljevstvo njegove ljubavi.«

Budući da je sama tako živjela, mogla je to tražiti i od svojih sestara. A snaga joj je bio Isus Krist, kojega je u euharistijskom kruhu prima-la da je »čuva i hrani svojim presvetim tijelom i krvlju«.

I nas će Isus uskoro nahraniti svojim presvetim tijelom i svojom krvljom. Molimo ga da nam, po zagovoru i primjeru bl. Marije Propetoga, daruje snagu kako bismo ga mogli u svom svakodnevnom životu naslijedovati i poput nje svjedočiti u svijetu u kojem živimo njegovo milosrđe i njegovu ljubav. Amen.

Djelo ljubavi prema Bogu i čovjeku

Proslava spomendana bl. Marije Propetoga 2020.

Za liturgijski spomen bl. Marije Propetoga uzet je dan njezina preminuća, odnosno rođenja za nebo, 9. srpnja koji se u općoj Crkvi slavi kao spomendan, a u njezinu rodnom Blatu i kolijevci Družbe Kćeri Milosrđa kao blagdan. Ove je godine proslavljen osamnaesti put, u izvanrednim okolnostima pandemije i u stotoj godini od utemeljenja Družbe. Uvjeti pandemije su ostavili traga, ali nisu spriječili njezine štovatelje, posebice u mjestima gdje djeluju njezine duhovne kćeri ili gdje se okupljaju njihovi suradnici, da uoči spomendana i na sam spomendan misnim slavlјima i drugim oblicima pobožnosti slave Boga u karizmi milosrđa ove blagoslovljene žene i njezinih naslijedovateljica.

Cavtat

U župnoj crkvi sv. Nikole župnik Mate Karamatić predvodio je misno slavlje trodnevnice i blagdana. Istaknuo je blaženičinu jednostavnost i povjerenje u Boga i zahvalio mu na tri bisera koji svojim molitvama i životom nastavljaju djelo bl. Marije Propetoga, misleći pritom na nas sestre kao njezine duhovne kćeri. Obradovala nas je nazočnost mnogih vjernika, a posebno pjevanje župnoga zbara u kojem sudjeluje i naša s. Petra. Druženje smo nastavili kratkom i slasnom zakuskom uz radosno pjevanje i puno smijeha. Ovakva nas slavlja uvijek zbljižavaju i potaknu na radosno življenje vjere. Stoga, Bogu hvala na primjeru života naše blaženice koja nas oko sebe okuplja!

Čakovec

Svečanom svetom misom u samostanu sestara Družbe Kćeri Milosrđa, u dvorištu Dječjega vrtića »Marja Petković«, proslavljen je spomendan bl. Marije Propetoga. Ovaj vrtić je odgojno-obrazovna ustanova koja pridonosi cjelovitim i svestranim odgoju djece, utemeljenom

na katoličkoj vjeri i vrijednostima franjevačkoga humanizma i životne radosti. U vrtiću rade s. M. Damirka Duvnjak i s. M. Mojmira Mašina, a pomaže im odgajateljica Ksenija Mak. U sestarskoj su zajednici još s. M. Milena Lisjak i s. M. Jelena Medved.

U samostanskom dvorištu, prepunu roditelja, djece i župljana dviju župa, molila se krunica prije svete mise koju je predslavio fra Miđo Šarčević, gvardijan kapucinskog samostana u Varaždinu, u zajedništvu s fra Josipom, fra Željkom i župnikom u Petrijancu Ivanom Sakačem. Bio je to ujedno i oproštaj od trinaestero djece koja su svojim pjevanjem i pokretima uljepšala misno slavlje. Karizmu milosrđa sestre žive u pomaganju siromašnima i odbačenima u društvu, a najčešće su to djeca, stariji i bolesni.

Vrtička djeca su na svojim majicama nosila poruku ljubavi i milosrđa kojom je fra Miđo završio svoju propovijed naglasivši koliko je važno voljeti i odgajati djecu, razgovarati s njima, učiti ih djelima milosrđa. Nakon mise djece su samostalno iskazala svoje stećeno znanje pjesmom i razigranošću, a sestre su im darovale prigodne darove. Roditelji jasličke skupine djece koja odlaze u vrtić zahvalili su sestrama i odgajateljici na uloženom trudu.

Nataša Kralj

Dubrovnik

Štovatelji bl. Marije Propetoga na proslavu njezina blagdana u dubrovačkoj katedrali, u župi Gospe Velike, pripravljali su se trodnevnicom koju je predvodio David Marjanović, kancelar dubrovačke biskupije. Prvoga je dana u središte razmatranja na temelju liturgijskih čitanja stavio jednostavno i ponizno srce, kakvo su imali i poglavari i žena iz evandeoskih prispondoba. Takvo srce prepoznaje i u bl. Mari-

ji Propetoga, srce otvoreno za Božja nadahnuća. Primjer blaženičine malenosti je i ono kad je došlo vrijeme da se konkretizira njezin rad s djecom, siročadi i bolesnima. Pisala je biskupu da u Blato pošalje redovničku zajednicu koja bi nastavila sa započetim radom, možda organiziranje od tadašnjega načina, a ona bi im u svemu pomagala i bila pri ruci. Upravo tu vidimo da ona nema interes zadržati svoj rad za sebe, već se osjeća nemoćnom i nesposobnom osnovati novu družbu, novi red koji bi možda nju istaknuo. Ipak, na inzistiranje oca biskupa, osniva Družbu Kćeri Milosrđa.

Drugoga je dana David Marjanović suslavio misu s katedralnim župnikom Marinom Lučićem, katedralnim isповједnikom Ivanom Penavom i trajnim đakonom Tomislavom Sikavicom. Nastavio je promišljati o srcu, ovaj put onom tvrdom kakvo se susreće u farizeja koji traže zamjerke Isusu. Takvo srce prepoznaje Božje poticaje, ali ih ne želi primiti i ostaje ravnodušno. Nasuprot takvom zatvorenom i kruštom srcu stoji ono ponizno i jednostavno srce, srce koje prepoznajemo u bl. Marije Propetoga. Njezino otvoreno srce za Božje poticaje uvijek je raslo u Gospodinu i prema njemu. Nastojala je biti što bliže Bogu, ljubiti ga nadasve, skrasti se u toj Božjoj ljubavi i neprestano biti u njoj.

Trećega su dana isti suslavitelji slavili svetu misu, a predslavitelj je govorio o blaženičinoj djelotvornoj ljubavi pomaganja koja i nas danas potiče na takvo življenje. Istaknuo je da su sudio-nici trodnevnice o ovoj pripravi otkrili dva važna trenutka u njezinu životu po kojima je postigla svetost. Imala je otvoreno i jednostavno srce koje je prepoznavalo i prihvaćalo Božje poticaje. Sve to što je primila od Gospodina konkretizirala je u svom radu s malenima. Upravo ta ljubav koju je drugima davala, nju je posvećivala.

Svečano večernje euharistijsko slavlje spomendana bl. Marije Propetoga predslavio je ka-

edralni župnik Marin Lučić, u zajedništvu s generalnim vikarom dubrovačke biskupije Hrvojem Katušićem, kancelarom dubrovačke biskupije Davidom Marjanovićem, ravnateljem biskupijske klasične gimnazije i upraviteljem sjemeništa Josipom Lebom, katedralnim ispovjednikom Ivanom Penavom, župnikom župe sv. Petra iz Ivanić-Grada Brankom Koretićem i trajnim đakonom Tomislavom Sikavicom. Uz domaće vjernika sudjelovala su i hodočasnici iz Ivanić-Grada koji su bili na povratku iz blaženičina svetišta u Blatu. U svojoj propovijedi misnik je istaknuo bliskost i povezanost vjernika dubrovačke biskupije s bl. Marijom Propetoga, koja je rođena i odrasla u ovoj biskupiji i u njoj, na Božji poticaj i uz podršku mjesnog biskupa, podigla Družbu Kćeri Milosrđa koja već evo jedno stoljeće živi karizmu milosrđa. Potaknuo je vjernike da svatko stane pred Gospodinu i promisliti na što ga poziva, na što ga potiče.

Göppingen i Geislingen, Njemačka

Hrvatska katolička zajednica »Bl. Jakova Zadranina« u Göppingenu i Hrvatska katolička zajednica »Sv. Leopolda Bogdana Mandića« u Geislingenu, koje vodi fra Ivica Jurišić, obilježile su blaženičin spomendan virtualno, na Facebook stranici slavljenim devetnicama i trodnevnicama u koje su se vjernici slobodno uključivali. Postavljen je poziv na molitvu krunice uz blaženičina razmatranja o otajstvima. Uz to su stavljeni i drugi prilozi o bl. Mariji Propetoga, primjerice, »Put svetosti«, put do beatifikacije. Na spomendan je prikazan crtani film o blaženici i predstavljena Zaklada pod njezinim imenom. Facebook stranica naših zajednica donosi više priloga o duhovnosti naše blaženice i karizmi milosrđa kao i o drugim hrvatskim svećima i blaženicima. Zajednica u Göppingenu, jedina

kojoj je zaštitnik bl. Jakov Zadranin, potaknula je prijevod molitve na hrvatski jezik kojom mu se vjernici mogu utjecati za zagovor. Na hrvatski je prevedena i molitva za zagovor u vrijeme pandemije koronavirusom.

Marija Belošević

Ivanić-Grad

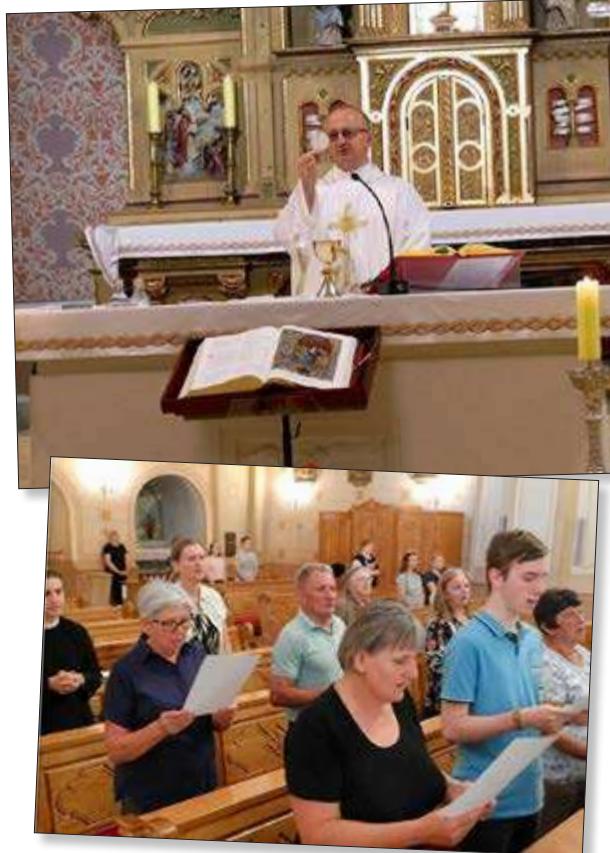
Trodnevnicu za spomendan bl. Marije Propetoga u našoj je župi vodio Mario Šikić, dosadašnji supsidijar u župi bl. Alojzija Stepinca u Budaševu kod Siska. Prije mise su s. Bogdana i s. Leticija s Poslanicima Milosrđa predmolile krunicu s blaženičinim razmatranjima i njezinim litanijama. Misnik je tumačio ulomke iz Evanđelja po Mateju i podsjetio na smisao života i Kristove ljubavi. Ljubav nas potiče na rast u vjeri. Potiče nas da prepoznamo Božju ruku i njegovo djelo u svom životima, da prepoznamo da Bog po molitvama, tj. posredstvom drugih ljudi čini čuda, potiče nas i dotiče. Spomendan naše blaženice započeli smo njezinim »Hvalama i zazivima vječnom Ocu«. Pobožnost vječnom Ocu bila je najmilija njezinu srcu. Njezine molitve nebeskom Ocu, pouzdanje u njega i Providnost slavili smo u svečanoj misi koju je predslavio Mihill Gojani iz Vrbovečke Dubrave. I propovijed je bila protkana nitima Kristove ljubavi i njegova križa, u duhu bl. Marije Propetoga. Po Kristu smo pozvani biti dobri i čista srca, ali promišljeni i pažljivi da bdijemo, da budemo ponizni jer Bog poniznim daje milost, a oholima se protivi. Završni čin mise bio je blagoslov relikvijama bl. Marije Propetoga i blagoslov svakog pojedinog. Svaki smo dan misno slavlje završavali pjesmom »Biseru iz malog Blata«, slaveći tako Boga u našoj blaženici. Nakon mise spomendana nastavili smo naše druženje u pastoralnoj dvorani, gdje smo proslavili i imendan naše drage s. Leticije, iz čije duše sija ljubav i mir.

Tanja Novačić

Kaptol

Caritas župe sv. Petra i Pavla u Kaptolu proslavio je spomandan bl. Marije Propetoga, svoje nebeske zaštitnice, svetom misom koju je predslavio Mario Sanić, dekan Kaptolačkog dekanata i župnik u Velikoj. Podsjetio je na život hrvatske blaženice koja je djelovala i u Južnoj Americi i kojoj su uvijek na srcu bili siromašni i oni u materijalnoj i duhovnoj potrebi. Tu svoju sklonost prema pomaganju bližnjima osjećala je još kao djevojčica. Propovjednik je rekao da se u današnjem svijetu najviše govori o bogatima, o njima se piše, oni su tema svakodnevnih razgovara, dok se o siromašnima jako malo govori, jer oni nisu zanimljiva tema. Zbog toga je djelovanje Caritasa, koji prepoznaće upravo siromašne u svijetu, izuzetno vrijedno. Caritas je djelo ljubavi prema Bogu i čovjeku. Bog nas poziva da svakodnevno činimo djela ljubavi prema bližnjima i potrebitima. On od nas ne traži velike stvari nego svakodnevna mala djela ljubavi i milosrđa kako bismo gradili nebesko kraljevstvo. Zahvalio je svima koji slijede primjer bl. Marije Propetoga i koji na bilo koji način pomažu rad Caritasa.

Ljiljana Marić

Marinci

Spomandan bl. Marije Propetoga i svetkovina Blažene Djevice Marije Kraljice Mira u Marincima, kojoj je posvećena župna crkva i samostan, ove je godine proslavljen ne samo kao župno proštenje, nego je uz to organizirana i proslava stote obljetnice od utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa čije sestre u župi djeluju već 78 godina. Misu je predvodio župnik Dragutin Gereci. Za blaženicu je kazao da je Gospodin s njezinim životom učinio ono što se ona nije ni

nadala, a on to čini i s našim životima, ako mu se otvorimo, ako u svome srcu napravimo mješta. Djevojke iz župa Marinci i Vinagora, izvelle su prigodan glazbeno-meditativni program, kao uvod u otvorenje izložbe »Stoljeće ljubavi i milosrđa«, koja je izvorno bila postavljena u Blatu prigodom otvorenja jubilejske godine u listopadu prošle godine.

U nedjelju, 12. srpnja, vjernici su predvođeni vinagorskom limenom glazbom, Društvom sv. Elizabete i članovima DVD-a »Stipernica« u procesiji od samostana Družbe Kćeri Milosrđa, gdje su izmolili litanije bl. Mariji Propetoga, došli u župnu crkvu na svečano misno slavlje koje je predvodio Danijel Crnić, župnik u zagrebačkoj župi Muke Isusove u Vukomeru. Blagoslovljena su i dva nova vitraja, sv. Leopolda Bogdana Mandića i bl. Marije Propetoga, kao spomen o stotoj obljetnici njezine družbe. Misnik je govorio o posijanoj Božjoj Riječi u srcu vjernika, koja mora dati ploda, jer vjernik nema alternativu. Njegov put je put evanđelja, put navještene i posijane Božje Riječi, koja uvijek treba urođiti plodom, kao što je to bilo i u životu bl. Marije Propetoga. Samo će tako vjernik biti ispunjen i sretan, a sve njegovo blagoslovljeno.

Novska

Trodnevnom pripravom župa sv. Luke evanđelista u Novskoj pripremala se za proslavu spomendana, a euharistijska je slavlja predvodio župnik Milan Vidaković i iz dana u dan osvjetljavao blaženičin životni put i njezina djela u karizmi milosrđa. Govorio je o blaženičinoj obitelji i značenju obitelji danas, o ljepoti poziva na posvećeni život i teškoćama u njegovu ostvarenju i o osnutku Družbe i njezinu djelovanju. Duhovnim smo pro-

gramom nastojali što više uči u zajedništvo s našom nebeskom zaštitnicom. Svi naši suradnici, od Poslanika Milosrđa do Bisera Oče-va milosrđa sudjelovali su u tomu. Izveden je igrokaz »Zdenko i žuta bilježnica« kojim je pokazana važnost prepoznavanja vlastitoga poziva u svijetu koji nas okružuje. Koncertom u kojem su se izmjenjivali blaženičini meditativni tekstovi i pjesma našega župnog zbo- ra oslikavan je njezin duhovni hod i stoljeće njezine družbe. Na spomendan se u samosta-nu sestara Kćeri Milosrđa izmolila Večernja i sveta krunica i u procesiji došlo u župnu cr-kvu gdje je euharistijsko slavlje predvodio fra Andreo Matanović, župni vikar župe sv. Josipa radnika iz Borova naselja u Vukovaru. Go-vorio je o blaženičinim krepostima, a pose-bice o odvažnosti da bude prava ponizna kr-ščanka, koja je zračila čistoćom duše i tijela i osvajala duše za Boga.

s. M. Kristina Injić

Osijek

U župi Svetе Obitelji u Osijeku proslavljen je spomendan bl. Marije Propetoga, uz trodnevnu pripravu koju su predvodili župnik Dragutin Bedeničić, župni vikar Josip Vukoja i mladomisnik Siniša Pucić, franjevcii koji dje-luju u župi. Svečanim euharistijskim slavljem i prigodnim programom djece iz vrtića »Ma-rija Petković« i vjeroučenika iz OŠ »Tin Uje-vić« proslavljen je blaženičin spomendan. Prije misnoga slavlja sva tri dana molila se krunica s blaženičinim razmatranjima. Propovijedi su bi-le posvećene blaženičinu životu i djelu kako bi-smo se i mi, današnji vjernici, po uzoru na nju, ohrabrili naslijedovati Isusa čineći djela ljubavi i milosrđa. Nakon pričesti u molitvi i razmatra-nju u trodnevniči pročitana je po jedna njezina

Spomandan bl. Marije Propetoga...

pouka: »O Presvetoj Euharistiji«, »O istinskoj jednostavnosti« i »O pouzdanju u Boga«. Zahvalna srca pjevamo Bogu hvalu za milosti ovih dana i nadalje molimo njezin zagovor da Družba Kćeri Milosrđa, koja je djelo Božje, i dalje svijetom širi karizmu milosrđa.

s. M. Anamarija Vuković

Split

U crkvi Marije Pomoćnice na splitskom Kmanu proslavili smo spomandan bl. Marije Propetoga svečanom euharistijom koju je predslavio splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. Marin Barišić, u zajedništvu s Nikolom Šakićem i salezijancima kmanskim župnikom Ivanom Alojzijem Terze, Mirkom Barbarićem i Nikolom Zubovićem, dok je župni zbor predvodio pjevanje. U homiliji je nadbiskup govorio o blaženici, njezinoj obitelji i djetinjstvu, posebice ističući ulogu oca i njegove pobožnosti i ljudskoga poštenja. Uz njega je Marija duhovno rasla i već kao djevojka vodila vjernička društva i pripremala djecu za sakramente. Na poticaj dubrovačkog biskupa Josipa Marčelića preuzima, zajedno sa svojim prijateljicama, zavod u Blatu koji su napustile Službenice Milosrđa. Slijedom evanđeoskog ulomka o susretu bogatog mladića i Isusa pojasnio je da od blaženice možemo naučiti da je prava svrha materijalnoga bogatstva u davanju, a ne u sebičnom posjedovanju. Materijalna dobra, ako ih se dijeli s bližnjima, postaju sakrament zajedništva. Nadbiskupova je želja da po uzoru na blaženicu svoj život što više vežemo uz Krista, jer nam on daruje ime i ostvarenje kršćanskoga života. Župnik je zahvalio nadbiskupu na dolasku i poticajnim riječima, a djeca iz vrtića »Marija Petković« izvela su igrokaz o svojoj zaštitnici.

Stablina

U devetnici kao pripravi na spomendana bl. Marije Propetoga u župi Gospe Fatimske Plina – Stablina (Ploče) molili smo krunicu, s blaženičinim razmišljanjima uz otajstva i njezine litanijske prije mise koju je predslavio naš župnik fra Kristijan Perković. Večernju misu spomendana predslavio je pločanski župnik Ante Bitunjac koji je tumačio evanđeosku prispopodobu o Isusovu susretu s bogatim mladićem i to usporedio s blaženicom i njezinim odnosom prema bogatstvu u kojem je bila rođena, ali ga se odredila zbog ljubavi prema Bogu i čovjeku u potrebi. Ona je ispunila njegovu zapovijed: »Ljubi Boga svoga svim srcem, svom dušom i svim umom svojim. Ljubi svoga bližnjega, kao samoga sebe.« U nedjelju 12. srpnja župnik je dopustio obilježavanje stogodišnjice Družbe Kćeri Milosrđa koja djeluje u župi Stablina pa je s. M. Angelina Tokić govorila o jubileju i blaženicama. Prikazan je i animirani film o tomu. Misno je slavlje predslavio župnik i propovijedao o Božjem Sijaču čija je riječ pala na plodno tlo u blaženičinu srcu i koja ga je proslavila svojim životom. Neka i nas danas prati njezin zagovor da Gospodin u nama nađe plodno tlo za sjeme svoje Riječi.

s. M. Angelina Tokić

Subotica

U crkvi sv. Roka u Subotici devet su dana blaženičini štovatelji molili na posebne nakane: za one koji traže posao i imaju finansijskih problema, za bračne parove koji žele dobiti djecu, za stare i bolesne s podjelom sakramenta bolesničkog pomazanja, za misije i misionare. Nedjelja u devetnici i ove je godine bila posvećena djeci i obitelji, posebno onim obiteljima s no-

Spomendan bl. Marije Propetoga...

vorođenčadi koje su donijeli na blagoslov. Te je nedjelje prije podne bilo i slavlje prve pričesti, a na večernjoj misi krštenje i prva pričest jedanaestero odraslih. Prije mise nastupila su djeca iz vrtića »Bl. Marija Petković« sa svojim odgojiteljkicama, a zatim su djeca, mladi i odrasli izveli »Online razgovor s bl. Marijom Petković« koji je sastavila Katarina Čeliković. Svetu je misu predvodio Nebojša Stipić, župni vikar župe sv. Antuna u Čantaviru u zajedništvu s petoricom svećenika. Na slavlju i svim izrečenim čestitkama Družbi Kćeri Milosrđa prigodom jubilejske godine i spomendana bl. Marije Propetoga zahvalila je s. M. Silvana Milan.

Uskoplje

O stotoj godišnjici naše družbe svečano smo u župi Uznesenja Marijina u Uskoplju proslavili 54. godišnjicu prijelaza naše blaženice u vječnost k nebeskom Ocu kojega je neizmjerno ljubila. Pripremali smo se trodnevnicom u kojoj su Biseri Očevo milosrđa predvodili krunicu s blaženičinim razmatranjima, njezine »Hvale i zazive nebeskom Ocu« i njoj posvećene litanije. Na spomendan svetu je misu slavio blaženičin veliki štovatelj Pavo Nikolić, župnik u Glavicama kraj Bugojna, u zajedništvu s našim svećenicima župnikom fra Josipom Matijanićem i župnim vikarom fra Markom Plavčićem, a propovijedao je o blaženičinu milosrđu i njezinoj ljubav prema siromasima. Biseri Očevo milosrđa su uz dijalog koji je napisala s. Helena i crtice iz blaženičinih spisa župljanima približili bl. Mariju Propetoga i njezina djela milosrđa.

s. M. Helena Bakula

Valpovo

Župa Bezgrešnoga začeća Blažene Djevice Marije u Valpovu redovito slavi spomendan bl. Marije Propetoga s trodnevnom duhovnom pripravom, a ove je to godine bilo svečanije zbog jubilejske godine Družbe Kćeri Milosrđa, stote od utemeljenja. Svaki dan je bila po-božnost blaženici prije euharistijskoga slavlja koje su predslavili župnik Zvonko Mrak i njegov vikar Luka Čosić, a poslije slavlja molila se zajednička molitva za potpuni oprost. Na početku spomendanske mise župnik je pozdravio predslavitelja pomoćnoga biskupa Đakovačko-osječke nadbiskupije mons. Ivana Ćurića i suslavitelje braću svećenike, najprije trojicu rođenih Valpovčana, župnika u Slavonskom Brodu Florijana Kveteka, župnika u Piškorevcima Damira Stanića i župnika u Drenovcima i Račinovcima Željka Šimića, te preostale goste gvardijana i župnika u Belišću fra Branka Janjića, mladomisnika iz Tovarnika i bivšeg valpovačkog đakona Mateja Perića, stalnoga đakona iz Tovarnika Ivana Tutiša i zamjeničcu gradonačelnika Valpova Anu Brajnović. Sestrama je čestitao spomendan njihove majke utemeljiteljice i stogodišnjicu osnutka Družbe Kćeri Milosrđa, uz želju da ih prati Božji blagoslov i blaženičin zagovor, da ustraju živjeti karizmu milosrđa po njezinu primjeru. Uz to je s. M. Rastislavi Bogdan čestitao zlatni jubilej redovničkih zavjeta, uz zahvalu za redovnički život i rad te želju da je prati Božji blagoslov i dobro zdravlje, a ona je u euharistijskom slavlju obnovila svoje redovničke zavjete, iskreno i uz potpuno predanje na službu Gospodinu. Predslavitelj je na kraju slavlja blagoslovio sliku bl. Marije Propetoga, rad akademskog slikara Davorina Radića iz Zagreba, koja će biti izložena u župnoj crkvi za javno štovanje. Mješna predstojnica s. M. Danijela Škoro zahvalila

je biskupu, župniku i župljanim za sudjelovanje u slavlju i za svu suradnju u apostolatskim djelima po kojima njezina družba već 66 godina u ovoj župi živi karizmu milosrđa. Bilo je lijepo i svečano slaviti blaženičin spomendan i stogodišnji jubilej njezine družbe. Vjernici su sudjelovali rado i pridržavali se u svemu preporučenih epidemioloških mjera, zahvalni Bogu što je bilo moguće proslaviti ova slavlja, s osobitom radošću što u svojoj župnoj crkvi imaju sliku svoje blaženice kojoj se u molitvi rado utječe za nebeski zagovor. U jubilejskoj godini samostanska kapelica u Valpovu proglašena je oprosnom kapelicom u kojoj se mogu izmoliti molitve za oprost od 25. ožujka do 9. listopada 2020. Zbog epidemije koronavirusa molitve oprosta mogu se moliti i u župnoj crkvi od 6. srpnja do 9. listopada 2020.

Blaženka Škrlec

Zagreb, župa sv. Josipa

Trodnevnu pripravu i proslavu spomendana bl. Marije Propetoga u župi sv. Josipa na Trešnjevki u Zagrebu ove su godine obilježili fizička distanca zbog pandemije, ali i jaka duhovna blizina i zajedništvo Poslanika Milosrđa, sestara Družbe Kćeri Milosrđa, svećenika predstavitelja misnih slavlja i župljana, blaženičinih štovatelja. Prije misnoga slavlje molila se krunica s blaženičinim promišljanjima o otajstvima, a predmolili su je Poslanici Milosrđa, članice zbora gospoda i članovi liturgijske skupine »Djeca Marije Petković«.

S misnikom prvoga dana trodnevnice, župnim vikarom Markom Čolićem, razmišljali smo o važnosti međuljudske blizine u ovo vrijeme pandemije. Zabranu fizičkoga približavanja i izbjegavanje dodira ostavlja bolne tragove na ljudima, a znamo da je i Isus liječio dodirom

i mrtve uskrisivao. Blaženica je pokazala kako je moguće u duhu biti kraj Isusovih nogu i služenjem potrebitima dotaknuti ih i širiti Božju ljubav.

Drugog je dana mladomisnik iz naše župe Petar Galeković propovijedao o neopozivosti Božjega poziva. Toga je bila svjesna i naša blaženica, ne zaboravljajući svoje slabosti, krhkosti i nedostojnosti. Istaknuo je njezinu zaledanost u Isusa Propetoga na kojem je gradila svoj duhovni identitet po čemu je bila kadra ostvariti Božji poziv koji je neopoziv za svaku izabranu dušu, svećenika, redovnika i vjernika laika.

Trećeg dana župnik Damir Ocvirk zahvalio je Gospodinu na stotoj obljetnici od osnutka Družbe Kćeri Milosrđa i blaženicu prepoznao kao onu koja je naslijedovala Krista, jer mu je postala slična. U sve situacije trebamo ući prepoznavši Isusa i u svakoj situaciji trebamo biti prepoznati kao Isusovi. Kao i Mariji Propetoga, životne nevolje Gospodin može učiniti blagoslovom i po njima nas obdariti duhovnim plodovima svoje blizine.

Misu spomendana predslavio je mladomisnik Marko Nimac koji je govorio o osobinama pravog Isusova učenika i kršćanina. To je osoba koja poput naše blaženice razmišlja kako prakticirati duhovni život, ali poslušnošću duhovnim autoritetima izvršava ona djela koja su na korist bližnjima i na veću slavu Božju. Svojim djelima trebamo živjeti vjeru služeći se obiljem darova kojima nas Gospodin obasipa. Pritom se trebamo držati njegovih uputa: »Besplatno primiste, besplatno dajte!«, da bi naš apostolat bio plodonosan.

Dubravka Zavrtnik

Zagreb, župa sv. Mirka

Prije svakog euharistijskoga slavlja trodnevne priprave sestre Družbe Kćeri Milosrđa predvodile su s vjernicima molitvu krunice i litanijsku. Prvoga dana trodnevnice misu je predslavio o. Ivan Radeljak, svećenik Križevačke eparhije, u zajedništvu s Danijelom Hranilovića, svećenikom iste eparhije, mons. Encom Rodinisom i mjesnim župnikom Robertom Šreterom. Župnik je zahvalio sestrama na trudu i predanom radu tijekom 80 godina u Šestinama. Misnik je u propovijedi govorio o važnosti osobne molitve u kojoj nam je i blaženica uzor, jer i mi, poput nje, trebamo prepoznati i prihvati ispruženu Božju ruku i u molitvi neprestano prepoznavati Božja nadahnuća. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor, uz vodstvo i orguljsku pratnju maestra Bože Ljubenka.

Drugi dan trodnevnice misu je predvodio fra Marin Marinčić, župnik u Gračanima, u zajedništvu s mons. Encom Rodinisom i župnikom, a pjevao je dječji zbor s voditeljicom Kristinom Pavlović. Propovjednik je rekao da nas riječi evanđeoskoga ulomka podsjećaju na to da kao vjernici moramo riječju i životom navješčivati Boga. Tri mlade snage iz Družbe Kćeri Milosrđa, novakinja s. Lana, postulantica Leonarda i kandidatica Mihaela, igrokazom su prikazale blaženicu u osnivanju i djelovanju Družbe. U kraćem prilogu vjernici su upoznali sestre koje žive u šestinskom samostanu, a imale su čast osobno susresti blaženicu.

Trećeg je dana euharistijsko slavlje predslavio Ivan Bodrožić, svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije, u zajedništvu s mons. Encom Rodinisom i našim župnikom, a pjevao je zbor mlađih. Misnik je propovjedao o važnosti Božje riječi u vjerničkom životu, a kao znakovitu je istaknuo rečenicu: »Sijte pravednost, požet ćete ljubav«, koju se može primjeniti na

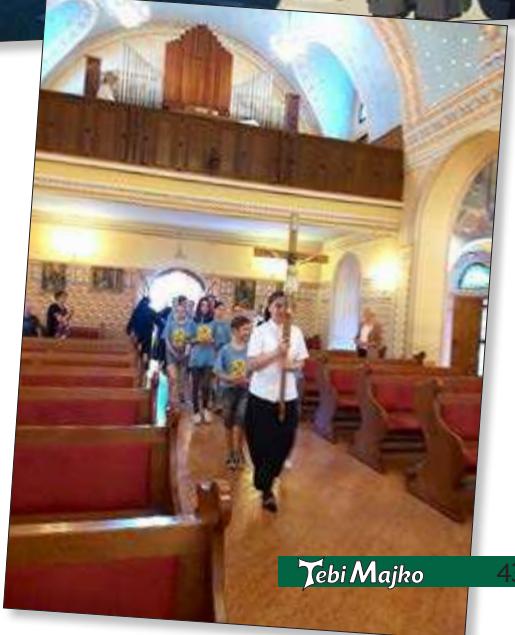

svakog kršćanina, svakog vjernika pred Gospodinom. Kršćanska je duša pozvana živjeti pravednost i donositi plodove ljubavi, jer bez žara nema rađanja ljubavi, ni plodova života. Župnik je zahvalio predvoditelju slavlja što se odazvao i došao u »svoje« Šestine, budući da je, ne tako davno, deset godina proveo u zajedništvu sa šestinskim župljanima. Poslije euharistijskoga slavlja sestre Kćeri Milosrđa prikazale su animirani film o blaženici.

Na spomandan je šestinskim samostanom odzvanjala svečarska radost, a u kapelici hvala i zazivi Gospodinu, u sabranoj sestarskoj molitvi. Noseći blaženičine moći, sestre su s vjernicima u procesiji došle u župnu crkvu gdje je misno slavlje predslavio župnik, u zajedništvu s mons. Encom Rodinisom, a pjevao je župni zbor s maestrom Božom Ljubenkom. Govoreći o svećima i blaženicima, župnik je kazao da mi, današnji vjernici, često ne shvaćamo dubine njihovih misli, njihove ljubavi i vjere. Skloni smo ih proglašiti čudacima, dok smo zapravo čudaci mi. Često, za razliku od svetaca, nismo svjesni svoje ograničenosti, slabosti i grešnosti. Ono što su oni željeli svim svojim bićem jest – biti Božji! Najčešće griješimo kada im se divimo, a ne pokušavamo ih naslijedovati. Stoga je i bl. Marija Propetoga ponos i dika hrvatskoga naroda, jer je u središte svoga života stavljala ljubav i sve činila u Božje ime. I Bog ju je učinio velikom. Pozvao nas je da po njezinu primjeru i mi pokušamo tako činiti.

Župnik je sestrama čestitao spomandan njihove majke utemeljiteljice i zahvalio svim sudionicima slavlja, a posebice onima koji su se trudili oko njegova oblikovanja. Mjesna predstojnica s. M. Jelena Krilić zahvalila je župniku, predstaviteljima i suslaviteljima misnih slavlja, sudionicima i svojim sestrama, a prisutne pozvala na nastavak slavlja u zajedništvu poslije mise.

Nataša Vujić

Zagreb, župa sv. Petra

U crkvi sv. Petra trodnevnicu uoči spomendana bl. Marije Propetoga i njegovo slavlje predvodio je gvardijan samostana sv. Franje na Kaptolu fra Zdravko Lazić, uvodeći blaženičine štovatelje u njezinu duhovnost. Istaknuo je njezinu molitvu i odnos s Bogom koji je bio vrlo prisan i pun povjerenja, kao i živ osjećaj za sakramentalnu pripadnost Crkvi. U svom povjerenju u Boga Oca i po svijesti o pripadnosti Crkvi, blaženica nam je i danas uzor za naslijedovanje jer je radosno naviještala evanđeosku Riječ i služila joj. Imala je snažan osjećaj za pokoru i žrtvu kojom se potpuno predavala Gospodinu. Žrtva danas nije popularna krepst, ali je nezaobilazna u zdravoj duhovnosti jer daje oslonac našoj pobožnosti.

I trodnevница i svečano euharistijsko slavlje spomendana obilježila je pandemija koronavirusa. O tomu je fra Zdravko propovijedao i poručio da nam ova posebno teška vremena prirodnih nepogoda i epidemije mogu biti jak poticaj da osjetimo Božju blizinu, po uzoru na bl. Mariju Propetoga. Uz brojne vjernike u slavlju su, već uobičajeno, sudjelovala

i djeca iz Dječjega vrtića »Marija Petković« iz Zagreba sa svojim odgojiteljicama, a pratili su ih i roditelji i rodbina. Djeca su u čast svoje zaštitnice otpjevala nekoliko njoj posvećenih pjesama, a najglasnije su izvela pjesmu »Biseru iz malog Blata«. Upravo je i njima i njihovim roditeljima misnik poručio da Boga trebamo gledati kao što malo dijete gleda svoga oca. Blaženica je predanom ljubavlju njegovala djetinji odnos s Bogom, slijedeći svoj poziv u velikom pouzdanju u Božju volju, a imala je samo devet godina kad je osjetila želju da služi Gospodinu.

*Vlatka Polšak Palatinuš
s. M. Jasna Crnković*

Zemunik

U župnoj crkvi Kraljice Mira – Kraljice Hrvata u Zemunu proslavljen je spomendan bl. Marije Propetoga, o čemu je zorno svjedočio oltar urešen blaženičinom slikom u skladnom okruženju cvijeća, svijeća, rasprostrta plavoga plašta koji je dočaravao plavetnilo mora kojim je okružen njezin rodni otok Korčula. Sve je to osmisnila i ostvarila naša vrijedna s. M. Vladislava Terzić, uvijek svesrdno predana svemu što radi. Na euharistijskome slavlju okupili su se pjevači, naša draga dječica i najrevniji župljani, a predvodio ga je župnik Jerko Vuleta. S radošću smo slavili i pjevali pjesme blaženici u čast koje i inače rado pjevamo. Predali smo joj svoje molitve i nakane moleći da i nas vodi njezina duhovna snaga koja je tolike mlade oduševila za Krista, jer je upravo ona slijedeći Krista uspjela sve čemu se i danas divimo. Ove je godine izostalo već uobičajeno župno druženje i sve je bilo malo skromnije zbog pandemije i pridržavanja epidemioloških mjera, ali se ipak sačuvao svećarski duh i predanost u volju Božju.

Redovničko oblačenje u Družbi Kćeri Milosrđa

Prižba, 5. kolovoza 2020.

s. M. Anamarija Vuković

Nakon molitve Jutarnje u kapelici kuće za odmor na Prižbi, 5. kolovoza 2020. postulantica Leonarda Mijić obredom primanja redovničkoga odijela, koje je blagoslovio fra Nikica Vujica, započela je novicijat u Družbi Kćeri Milosrđa. Kako je obredom propisano, postulantica je odgovorila na upit provincijalne predstojnice s. M. Emile Barbarić, nakon čega je sljedila služba čitanja i kraći nagovor provincijalne predstojnice u kojem je ohrabrilu postulanticu pri ulasku u novicijat i poželila joj da bude istinska kći sv. Franje i bl. Marije Propetoga, da hrabro, odvažno i vjerno služi Kristu u franjevačkom duhu i karizmi milosrđa. Obred je završio oblačenjem redovničkoga odijela i objavljuvanjem redovničkoga imena novakinje koja se od danas zove sestra Marija Leonarda Božje-ga Milosrđa. Sestre su srdačno čestitale novakinji na započetom putu koji su Bogu preporučile u svečanom euharistijskom slavlju, a kojim su završene i sedmodnevne duhovne vježbe kao priprava na sutrašnju svetkovinu Preobraženja Gospodnjeg kad se tradicionalno u Družbi slave redovničke svečanosti polaganja i obnove redovničkih zavjeta sestara.

Zahvalni Bogu na daru redovničkoga poziva u njegovoj Crkvi, molimo ga za blagoslov svih redovnika i redovnica, a posebice ovogodišnjih slavljenika i slavljenica, da ih sve obrađuje novim duhovnim zvanjima u mladića i djevojaka koje poziva, da imadnu hrabrosti i poticaja odazvati mu se i slaviti ga u daru redovništva i svećeništva.

Redovničke svečanosti u Družbi Kćeri Milosrđa Prižba, 6. kolovoza 2020.

s. M. Lana Pecotić,
novakinja Družbe Kćeri Milosrđa

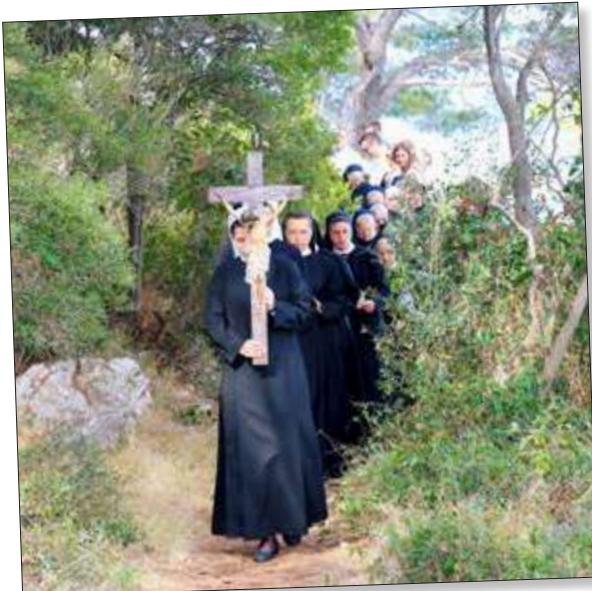
U ovoj jubilejskoj godini, stotoj od utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa, na blagdan Preobraženja, u Prižbi, malom mjestu, nedaleko od Blata tri su se mlade sestre doživotno zavjetovale, a sedam ih je sestara slavilo 50. obljetnicu zavjeta.

Ovo mjesto ima nezaobilaznu ulogu u povijesti nastanka i razvoja naše družbe jer je tu 1920. godine došla Marija Petković kao mlada djevojka, otvorena Božjoj volji sa svojom prvom suradnicom Marijom Telenta, da bi se povukla u ovu oazu mira i započela pisati konstitucije za novu zajednicu. Slavlje je započelo upravo

na tom mjestu gdje je sada postavljeno spomen obilježje u bijelom mramoru, križ i otvorena knjiga. Sestre svećarice i okupljene pozdravila je provincijalna predstojnica s. M. Emila Barić. U ime starijih svećarica zahvalila je s. M. Bosiljka Halužan, a u ime sestara koje polažu doživotne zavjete, svoj konačni »Da« jedinom zaručniku Isusu Kristu, govor je nastavila s. M. Danijela Bago.

Procesija je krenula od spomen obilježja pa sve do samostana gdje je ispred kapelice započelo misno slavlje koje je predvodio mjesni biskup Mate Uzinić. Na misi su sudjelovali i fra

Domagoj Volarević, član franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja iz Splita, koji je sa sestrama na Prižbi proveo 15 dana uvodeći ih u ljepotu i važnost molitve božanskoga časoslova, fra Nikica Vujica, član Uprave Franjevačke provincije Bosne Srebrenе iz Sarajeva, koji je sestrama držao duhovne vježbe prije ove velike svečanosti, te o. Zlatko Žuvela, karmelićanin.

Nakon misnoga slavlja u kojem su dvije sestre obnovile privremene zavjete, sedam sestara proslavilo 50 godina zavjeta te tri sestre položile doživotne zavjete, nastavljeno je druženje u užem krugu sestara, obitelji i prijatelja. Zahvaljujemo dragom Bogu i svima koji su uljepšali ovo slavlje. Bio je ovo poseban dan koji nam je svima bio ispunjen blagoslovom i radošću.

Želim da moja družba bude gnijezdo Božje ljubavi

*Govor s. M. Emile Barbarić, provincijalne
predstojnice na redovničkim svečanostima Družbe
Kćeri Milosrđa, Prižba, 6. kolovoza 2020.*

Preuzvišeni oče biskupe, prečasni gospodine župniče, poštovani svećenici, poštovani i dragi roditelji, rodbino, prijatelji i dobročinitelji naših svečarica, poštovana zamjenice vrhovne predstojnice, drage moje sestre, a posebice drage moje sestre svečarice zlatnoga jubileja, sestre obnove redovničkih zavjeta i doživotnih zavjeta, dragi naši Prižbari,

za nas, Kćeri Milosrđa, redovničke su svečanosti uvijek velik događaj, ali ove godine one se događaju u jubilejskoj godini, stotoj od utemeljenja naše družbe, a prvi se put događaju u Prižbi koja je na neki način kolijevka naših redovničkih pravila, jer je prije točno stotinu godina ovdje naša majka utemeljiteljica, bl. Marija Propetoga, u ovom kutku Božje čudesne prirode sastavljala pravila za zajednički život svo-

ih susestara, buduće Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje. Providnost se pobrinula da su ovdje mlada Blajka Marija Petković i njezina druga Marija Telenta od ljubaznih domaćina dobile prostor u kojem su se smjestile i gdje su nastale prve družbine konstitucije. Tako ovo mjestu ima nezaobilaznu ulogu u povijesti nastanka i razvoja naše družbe. Kako je u kolovozu 1920. ovo mjesto prihvatio dvoje Marije, tako je Bog providio da sestre dobiju komadić ove Božje

ljepote i da se uvijek iznova mogu u nju vraćati, da se tu obnove duhom i odmore tijelom. S vremenom su ovdje uz naše sestre i pripravnice nalazili svoj odmor i naši dobročinitelji, hodočasnici, djeca i mladi u raznim susretima.

A danas na blagdan Preobraženja Gospodnjega prihvata naše sestre koje su tijekom 50 godina ustrajale na putu posvećenja i nisu se krzmale odgovoriti Bogu svojim bezuvjetnim »Da« i služiti mu u različitim dijelovima domovine i svijeta po djelima milosrđa, upravo onako kako je to Majka utemeljiteljica zamislila stvarajući prve konstitucije Družbe. Vama i svima nama i danas na Prižbi progovara Gospodin po svome Duhu: »Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!« (Mt 17,1-9). Te su riječi, drage moje sestre, kao i trojicu uče-

nika, i vas hrabrike i nosile, bez obzira na vašu dob i tjelesne snage. Hvala vam za to drage naše sestre, s. Rastislava, s. Česlava, s. Bosiljka, s. Ratimira, s. Zdravka, s. Zdeslava i s. Svetislava. Hvala vam za nebrojena dobra koja ste činile, za ljubav i žrtve koje ste podnosile i u svom srcu čuvale. Ostanite vjerne do kraja života, da se možete ponosno pojaviti pred licem Svevišnjega, govoreći poput sv. Pavla: »Dobar sam bio, trku završio, vjeru sačuvao« (2 Tim 4,7). To je ono što nas nikada ne smije napuštati.

Riječima »Ustanite, ne bojte se!« (Mt 17,7) Isus poziva vas, drage moje sestre svečarice koje danas polažete svoje doživotne redovničke zavjete u našoj družbi: s. Marija, s. Danijela i s. Zrinka. Gospodin vas potiče i hrabri i poziva da se oslonite na te njegove riječi i koraknete u nepoznato, oslonjene isključivo na milost Božiju. Uvijek ostanite dosljedne, diskrete, obazrije i dosjetljive, čuvajući razborito svetost života kao najveću svetinju za izgradnju osobe i zajednice. Prolazit ćete različite životne događaje, a svrhu svoga vjerničkoga i redovničkoga života postizat ćete onoliko koliko budete zagledane u Krista koji vam po Duhu Svetom neće uskratiti snage, svjetla i mudrosti.

A vama, moje drage s. Anamarija i s. Kristina, koje ste se i ove godine odvažile na obno-

vu redovničku zavjetu, neka Gospodin podari dostatnu milost da se ne susprežete pred izazovima života i ne krzmate se položiti doživotne zavjete na koje vas Gospodin u svojoj ljubavi poziva.

Vama oče biskupe, gospodine župniče, poslovani svećenici i dragi uzvanici, od srca zahvaljujem što ste se odazvali na ovo slavlje i unatoč okolnostima pandemije, koje nam ni najmanje nisu naklone, odvažili se s nama slaviti ovo zahvalno i blagoslovljeno slavlje i podržati ga svojim prisustvom i molitvom.

Zahvaljujem i onima koji su tako rado htjeli biti s nama ovdje, ali su morali odustati upravo zbog ozbiljnosti pandemijске ugroze i svjesni odgovornosti za moguće posljedice za vlastito zdravlje i zdravlje drugih. Oni će se znati radowati tamo gdje se nalaze i u duhu biti zajedničari naše radosti.

Vama dragi roditelji naših sestara slavljenica hvala što niste svojim kćerima priječili da se odazovu i neopozivo predaju onome koji ih je najprije darovao vama. Nemojte im ni u будуćem biti zapreka u bespridržajnom darivanju Gospodinu u Družbi Kćeri Milosrđa koja je postala njihova nova obitelj u kojoj se vjernički ostvaruju, svednevice se rađajući za kraljevstva Božje.

Sve vas ovdje okupljene u ovom slavlju pozivam da molite za blagoslovljen hod naše družbe u njezinu novom stoljeću, a vas sestre naše družbe molim da ostanete vjerne svojoj karizmi, da se uvijek i svugdje ostvaruje želja naše majke ute-meljiteljice koja kaže: »Želim da moja družba bude gnijezdo Božje ljubavi.« Neka nas Bog blagoslivlje svojim duhom da naša družba doista uvijek bude gnijezdo njegove ljubavi za sve koje nam pošalje.

Zahvaljujte Gospodinu, jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova!

*Zahvala sestara zlatnoga jubileja na slavlju
redovničkih zavjeta na Prižbi, 6. kolovoza 2020.*

Danas zahvaljujemo Gospodinu na dobroti kojom nas je vodio i pratio u ovih 50 godina redovničkih zavjeta u Družbi Kćeri Milosrđa, a posebice se radujemo što se to događa u jubilejskoj godini, stotoj od utemeljenja naše družbe. Davno smo se odazvale na Gospodinov poziv i u Kuću maticu, u kolijevku drage nam družbe, prispejele iz različitih mjestra.

Posebno zahvaljujemo našim vrsnim učiteljicama u kandidatstvu i novicijatu – s. Dobroslavi, s. Graciji, s. Kazimiru i s. Goretti – koje su nas majčinski strpljivo i s ljubavlju uvodile u redovnički život. Vjerujemo da nas i danas prate iz vječnosti, zajedno s našom majkom utemeljiteljicom, bl. Marijom Propetoga. U svojim molitvama sjećamo se i sestara koje su sprječene danas biti s nama: s. Borislave i s. Đurđice iz Italije i s. Zlate iz Čilea, kao i onih sestara koje su iz samo njima znanih razloga odustale od redovništva, a posebice se sjećamo naše drage pok. s. Jadranke koja u svom rodnom mjestu Preku iščekuje uskrsnuće.

Od srca zahvaljujemo ovdje prisutnoj provincijalnoj predstojnici s. M. Emili Barbarić što nam je omogućila da se nakon toliko godina ponovno nađemo zajedno i, poput Isusa, pozvala nas da se u ovoj našoj kolijevki redovništva odmorimo i duhovno ojačamo za završnicu našega zemaljskoga hoda.

Zahvalne smo svim mjesnim predstojnicama i sestrarama s kojima smo dijelile i s kojima dijelimo zajedništvo života i rada u družbinim djelima apostolata.

Bogu predane, u njegovu volju i vodstvo, želimo svoj životni put dovršiti u zahvalnosti i ljubavi, da bismo jednom sa sv. Pavlom mogli reći da smo dobar boj bile, trku završile, vjeru sačuvale i da nam je stoga pripravljen vijenac pravednosti (usp. 2 Tim 4,7-8). Molimo Gospodina da svima s kojima smo hodile i s kojima hodimo svoje životne staze, uzvratiti svojim blagoslovom, a pokojnima udijeli radost vječnoga života s njim. Sve na veću slavu Božju! Hvala vam od srca!

A povrh svega je ljubav...

**Zahvala s. M. Marije Oreb, s. M. Danijele
Bago i s. M. Zrinke Vuković na dan polaganja
doživotnih zavjeta na Prižbi, 6. kolovoza 2020.**

»Sestre Kćeri Milosrđa neka s ljubavlju vrše djela milosrđa, jer Bog je Milosrđe, a mi djeca, kćeri njegove, otud i ime njihovo.« U ovim riječima naše blažene Majke sadržano je ono zbog čega smo ovdje: da naše živote, koje je Gospodin Bog povjerio roditeljskom odgoju, ponovno vratimo u njegove ruke živeći karizmu milosrđa. U velikom jubileju Družbe i na prostoru nastanka prvih konstitucija, podižemo svoj pogled prema nebu i od srca govorimo: Bogu hvala!

Bogu hvala na našoj obitelji, našim roditeljima, braći i sestrama! Vašu smo ljubav upoznali prvu, Bog nas je darovao jedne drugima i u za-

jedništvu s vama naučili smo prave vrijednosti života. Hvala za svaku pouku i opomenu, za riječ i blizinu, hvala vam za svu ljubav jer ste je nesebično davali. Odazvavši se Božjem pozivu, krenule smo u posve neočekivan smjer i bile primljene u novu obitelj Kćeri Milosrđa. Stoga, s radošću, zahvalnošću i ganućem sjećamo se naših odgojiteljica: pokojne s. M. Slavice Vicić, s. M. Jelene Krilić, s. M. Miljenke Lizatović, s. M. Angeline Tokić i s. M. Veronike Dunatov koje su nas pratile i poučavale nas što znači biti kći Milosrđa: kako položiti svoj život u ruke Očeve providnosti i živjeti jednostavnost, poznost, siromaštvo, radinost i urednost, a na-

dasve kako biti milosrdna redovnica. »A povrh svega je ljubav«, ona ponizna koja se prigiba nad bijedom čovjeka. Priznajemo, nismo sve to još naučile, ali uz Božju pomoć, nećemo posustati, već nastaviti putem našeg svetog oca Franje i naše Majke utemeljiteljice kako bismo umjele postati živa slika raspetoga Krista, jer smo svjesne da redovnički život nije iluzija već stvarnost koja se živi u žrtvi iljubavi.

Posebnu zahvalnost upućujemo s. M. Neliji Pavlović, koja nas je kao provincijalna predstojnica primila u samostan i koja nas je primjerom poticala da svu svoju snagu nesebično ulazimo u Družbu i dobrobit sestara, stoga joj od srca hvala.

Hvala našoj M. Cristini Orsillo, vrhovnoj predstojnici, koja je žarko željela biti danas s nama, ali su je nemile okolnosti pandemije u tomu sprječile. Iako nas dijeli prostor, jezik, narodnost, osjećamo njezinu blizinu u koju nas povezuje ljubav prema Kristu. Zahvalne smo joj što je u svoje ime poslala vrhovnu zamjenicu s. M. Vianeju Kustura, čija nas blizina povezuje

s cijelom Družbom. Hvala i Vama s. Vianeja što ste dionica velikoga dana za nas, Družbu i svijet kojem smo poslane.

Poštovana i draga s. Emila, provincijalna predstojnica, danas idemo pred Kristov oltar. Ovaj put da predamo svoje živote u njegove ruke, ne na godinu dana već do kraja života. Učili ste nas da nam misli budu uvijek upravljene Ocu, molitva žarka i dostojanstvena, rad pažljiv i sabran, pokazivali nam kako postati prave, vjerodostojne, radosne i sretne redovnice, prave kćeri Milosrđa u sveukupnom življenu. Hvala Vam na svim molitvama i majčinskoj brizi.

Drage naše sestre i svi ovdje okupljeni! Svi ste svojom molitvom i primjerom pomogli nam da dođemo do ovoga radosnog trenutka. Gledajući vas zlatne sestre, čestitamo vam na 50 godina vjernosti zavjetima i divimo se vašem radu za napredak Družbe. Molimo vas, nemojte se umoriti i dalje nas bodriti, poticati, hrabriti i svojim primjerom poučavati! Hvala svakoj našoj dragoj sestri što nas od srca primate u sestrinstvo drage nam Družbe.

Prenesimo Tabor u svoj konkretan život

Propovijed mons. Mate Uzinića, dubrovačkog biskupa, na redovničkim svečanostima Družbe Kćeri Milosrđa, na Prižbi, 6. kolovoza 2020.

Draga braćo i sestre,
danas slavimo svetkovinu ili blagdan Preobraženja Gospodinova, svetkovina je ovdje za Družbu Kćeri Milosrđa, a blagdan je za opću Crkvu. Nije slučajno, čini mi se, da vi redovnici birate upravo ovaj blagdan za polaganje i obnavljanje svojih zavjeta i prisjećanje na taj dan, jer taj blagdan na svoj način pokazuje simboliku onoga što redovnički život u Crkvi jest i treba biti.

Što je preobraženje? Preobraženje je pogled s one strane, pogled iz ovozemaljske stvarnosti u vječnost, na neki način preobraženje je unošenje dijela neba i onoga što nas u budućnosti

čeka u ovaj ovozemaljski život koji je obilježen križevima i hodanjem za Gospodinovim križem.

Što bi u tom kontekstu trebalo biti preobraženje ili kako nam i zašto ono služi? Kao pokušaj da razumijemo što bi nam preobraženje trebalo biti i zašto nam je potrebno, pogledajmo zašto je ono bilo potrebno Isusovim učenicima. Događa se to u trenutku između Isusova dva navještaja njegove muke učenicima. Isus im je nakon objave u Cezareji Filipovoj, i kad ga je Petar priznao Mesijom, rekao da je njegov put križ. Govori im to prvi put. Kaže im da oni koji žele biti njegovi trebajući ići tim putem križa.

Petar ga pokušava odgovoriti od toga, a što li je tek pomislio kad je čuo da i on kao njegov učenik mora ići tim putem? Nakon toga Isus ih vodi na visoku goru, na brdo Tabor, gdje se preobražava pred njima. To je ovaj događaj koji smo danas čuli iz Matejeva evanđelja, a i iz drugoga liturgijskog čitanja, iz Petrove poslanice, kao i posljedice koje taj događaj ima za život učenika. Ako žele biti učenici svoga Učitelja, trebaju uzeti svoj križ i slijediti ga. Kad to čuše, vrlo se ražalostiše.

Zašto je potrebno preobraženje? O žalosti piše bl. Marija Propetoga:

»Žalost je štetna duši i tijelu, čovjek tužan i žalostan nije sposoban nizakakvo dobro, žalost je uzrok mnogim napastima i padu. Napast čeka da čovjeka napadne na malodušnost, zdvojnog, kad je žalostan onda mu predočuje zabranjeno slatko stablo i napastuje ga i govori mu protiv Boga i toga teškog duhovnog života u kojem se on žalosti, odvraća ga od borbe i predočuje mu uživanje. Bez naslade naša duša ne može biti. Zato znaj, ako se ne naslađuješ u Bogu svome, onda duša traži drugo uživanje, ali jao ako posegneš. Od žalosti dolazi smrt. Svako zlo dolazi sa žalošću srca. Žalost tiši srce, oduzima mu volju za rad« (O žalosti, Bilježnica br. 2, 1913.).

Evo zašto je potrebno preobraženje! Potrebno je da bismo osjetili radost onog biti s Gospodinom i biti Gospodinovi, da bismo i mi mogli kao i Petar reći: »Dobro nam je ovdje biti.« Samo se radosno može biti kršćanin i još više, samo radosno se može i smije biti posvećena osoba, smije biti redovnik, smije biti svećenik. Kako biti radosna osoba? Svaki odlazak na osamu, u Goru, za Isusa je bio zapravo odlazak u osamu da bi bio blizu Bogu, da bi bio u molitvi, da bi bio s Gospodinom, da bi se u toj molitvi

dogodio susret, da bi se dogodilo preobraženje.

Kad smo bili kod spomen obilježja, kod križa, s. Emila je govorila o bl. Mariji Propetoga i činjenici da je ona došla ovdje na Prižbu. Zašto je došla ovamo? Da bi bila na osami, da bi bila s Gospodinom, da bi se dogodilo preobraženje u njoj samoj i da bi onda upravo u tim trenutcima pronašla onu pravu radost, radost koja motivira za ići naprijed, za slijediti Gospodina. Makar to «ići za njim» uvijek znači ići na križ i po križu. Nije li zato i čeznula za imenom Marija Propetoga i čudesno ga dobila, kao potvrdu Božje naklonosti? A čeznula je upravo za tim trenutcima preobrazbe koja je uvijek preobrazba ljubavi.

No nije dostačno da vi, drage sestre, drage Bogu posvećene osobe, budete preobražene samo osobnom radošću i da vas ti susreti s Gospodinom preobražavaju zbog vas samih, nego je to potrebno zbog sviju u Crkvi, zbog ovo-ga svijeta i vremena u kojem živimo. Vi, svećarice današnjega slavlja, svojim posvećenjem, svojim redovničkim življenjem svima nama ste brdo preobraženja jer vaš redovnički život, i služenje Bogu u radosti i ljubavi, svjedoči njegovo milosrđe za svakog čovjeka. To je zapravo smisao i razlog posvećenoga života, pogled s onu stranu smrti, pogled u vječnost. Biti posvećena osoba nije ništa drugo nego već sada i ovdje živjeti onu logiku Božjeg kraljevstva koju je Isus Krist navješćivao, koje je svojim primjerom pokazao i u koju smo izlazeći iz ovozemaljske stvarnosti i logike ovoga svijeta, koja nas znade ožalostiti, mogli pogledati u ovom događaju preobraženja. Posvećeni život je život u kojem vi već sada živite, unutar vlastitih zajednica, unutar svog osobnog života, ali onog služenja i poslanja koje imate u svijetu one logike i onog svijeta kojemu se nadamo i u koji smo zahvaljujući ovom evanđelju i ovom preobraženju danas imali priliku zaviriti.

Da ne bih ja dužio, htio bih se sada, da bi-

smo shvatili to što bi posvećeni život trebao biti, ma zapravo bi trebao biti kršćanski život kao takav, ali zbog radikalnosti i radikalnog odabira naslijedovanja zavjeta slijedeњa Isusovih savjeta posvećeni život bi to više trebao biti, zavirit će zajedno s vama u ulomak iz Druge poslanice Korinćanima blaženog Pavla apostola koji smo jutros mogli pročitati u službi čitanja, a on kaže između ostaloga: »Gospodin je Duh, a gdje je Duh Gospodnji, ondje je sloboda. A svi mi, koji otkrivenim licem odražujemo slavu Gospodnju, po Duhu se Gospodnjem preobražavamo u istu sliku – iz slave u slavu« (2 Kor 3,17-18).

Dakle svi mi kao kršćani, osobito vi kao posvećene osobe, trebamo biti odraz Gospodnje slave po Duhu Svetome koji nas preobražava i čini iz dana u dan sličnjim Isusu, ali kako se to događa, kako se to može dogoditi, kaže on: »Zato, budući da po milosrđu imamo ovu službu« (2 Kor 4,1). Nismo mi to što jesmo zato što smo zaslužili, mi smo to po milosrđu i zato što smo po milosrđu, a ne po svojim snagama ono nas nosi i zato ne malakšemo. Ali nečeg smo se trebali odreći. Čega? Što je Isus najviše napadao za vrijeme svoga zemaljskog života? Licemjerje! Farizejizam, one koji su govorili jedno, a zapravo su živjeli drugo i nisu na taj način mogli biti odraz one vječnosti o kojoj su govorili i propovijedali, ako se ičeg trebamo čuvati u

svom biti posvećene osobe, biti kršćani, onda je to licemjerje. Kaže on: »Ali odrekosmo se sramotnoga prikrivanja: ne nastupamo lukavo niti izopačujemo riječ Božju« (2 Kor 4,2). Nego što činimo? Kaže on: »Nego se objavljuvajućem istine preporučujemo svakoj savjesti ljudskoj pred Bogom« (2 Kor 4,2).

Živeći, kako je govorio sveti Ivan Pavao II., kao Crkva koja je ispod stakla, u kojoj je sve moguće vidjeti bez prikrivanja, otvoreno »ako je i zastrto evanđelje naše, u onima je zastrto koji propadaju« (2 Kor 4,3), Dakle, to znači zapravo živjet tako da se evanđelje vidi u nama, da se evanđelje vidi u vama, da mi o evanđelju ne govorimo tek drugima, nego – kako je govorio sv. Franjo – da evanđelje propovijedamo životom, a tek onda ako je potrebno nakon toga i riječima. Ne smijemo, zapravo biti sada oni koji su svojim životom, svojim biti posvećene osobe, biti kršćani, svjedoci onog čemu se nadamo onom za što živimo, onom što je naša budućnost znači biti sada već oni koji po evanđelju žive, koje evanđelje oblikuje, koji ne govore samo da pripadaju Isusu Kristu, ne ispovijedaju samo njega kao onoga koji je Sin Boga živoga ili – kako smo čuli u današnjem evanđelju – ljubljeni Božji Sin u kojemu mu je sva milina, nego i oni koji ga doista slušaju, i za njim hode, hode za njegovim križem, dotaknuti od njegove ljubavi i njegova milosrđa žive konkretno, stvarno i ljubav i milosrđe ne onima daleko i onima koji su nepoznati, da i njima, ali prije svega onima s kojima ih je život spojio, počinjući od konkretne i vlastite zajednice u kojoj jesmo i u kojoj smo pozvani živjeti i vršiti svoje poslanje.

Evo, neka nam ovaj današnji pogled s gore Tabora pomogne da doista taj Tabor prenesemo u svoj konkretan život i postanemo, da vi, dраге sestre, postanete Tabor za Crkvu ovoga povijesnog trenutka za svijet i vrijeme u kojemu živimo. Amen.

Tanja Novačić i Vanja Turkalj

U »Hodu za život«

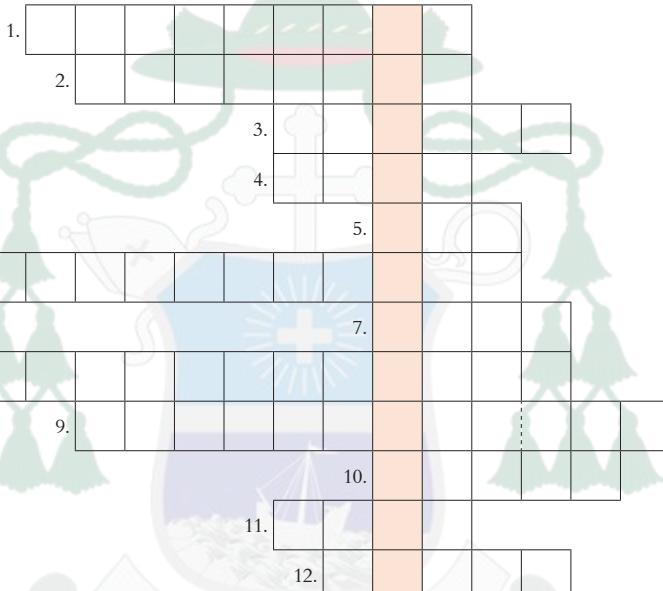
Poslanici Milosrđa iz Ivanić Grada, uz podršku župnika Branka Koretića, a pod vodstvom s. M. Darije Lukić sudjelovali su u »Hodu za život« koji je u subotu 20. lipnja 2020. organiziran prvi put u Sisku. Sudjelovanje Poslanika Milosrđa nadahnuto je karizmom milosrđa bl. Marije Propetoga koja je uvijek podržavala život, posebice se brinući za djecu i mlađe. Ona se brinula i za napuštene starce, čuvajući tako život od začeća do njegova prirodnog završetka. Upravo smo i mi, Poslanici Milosrđa, podržali »Hod za život«, slaveći ljudski život kao najveći dar koji nikad i ni zbog čega ne bi smio biti diskriminiran ni u jednom društvu. Poslanici Milosrđa su bili samo dio veće skupine župljana naše župe sv. Petra apostola, a svi zajedno smo se slili u rijeku od više stotina sudionika »Hoda za život« koja je dostoјanstveno

tekla ulicama Siska. To mnoštvo zaljubljenika u život, miroljubivo je i ponosno, uz pjesmu i veselje iskazalo solidarnost, poštovanje i ljubav prema nerođenom i rođenom djetetu, njegovoj majci, ocu, bakama, djedovima, obitelji i Hrvatskoj, zalažući se za zakonsku, društvenu i svaku drugu zaštitu života od začeća do prirodne smrti. Upravo se na njima zorno pokazala važnost i veličina poruke ovogodišnjega »Hoda za život«: »Za zaštitu svakoga života – bez diskriminacije!«

Zahvalni smo Bogu što smo mogli sudjelovati u ovom vrijednom događaju i podržati ga svojim prisustvom u molitvi i zahvali Bogu za svaki život. Nastavljamo i dalje u molitvi našoj hrvatskoj blaženici preporučivati one za koje je ona uvijek dosljedno molila, a to su nerođena djeca i svi oni koji su bespomoćni, sami, napušteni i odbačeni.

Riješi križaljku!

1. Pobožnost u korizmi, ima 14 postaja.
2. Žena koja je Isusu na križnom putu dala rubac.
3. Isusova Majka koja ga je pratila tijekom muke.
4. Isus ga je nosio na ramenima.
5. Kada je Isus visio na križu dali su mu piti ocat i _____.
6. Stavili su Isusu na glavu tijekom mučenja.
7. Učenik koji je izdao Isusa.
8. Čovjek koji je Isusu pomogao nositi križ.
9. Naziv vrta u kojem se Isus znojio krvavim znojem.
10. Sudac koji je osudio Isus na smrt.
11. Učenik koji je stajao ispod Isusova križa na Golgoti.
12. Najveći kršćanski blagdan, dan kada je Isus pobijedio smrt.

Rješenje:

Biskupsko geslo biskupa Josipa Marčelića,
suuтемeljitelja Družbe Kćeri Milosrđa

Molitva

bl. Mariji Propetoga

Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru
bl. Marije Propetoga,
vatru svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega
i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.
On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vjeke vjekova.
Amen.

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb
tel. 01 46 77 609;
faks 01 46 77 986

e-mail:
provincija@kcerimilosrdja.hr
www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Juliana Beretić

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasna Crnković, s. M. Jasminka Gašparović,
s. M. Janja Jurman, Katica Knezović,
s. M. Jelena Krilić, s. M. Fatima Kršlović,
s. M. Silvana Milan, s. M. Nelija Pavlović,
Teo Šeparović, s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te Franko Anić, Marija Belošević, sudionici događanja i privatne.

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, HR-20340 Ploče-Stabljina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: provincija@kcerimilosrdja.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisk:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale
europске zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20
USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb,
s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, HR-20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostanblato@gmail.com

www.marijapropetog.hr

**»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).**

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«
bl. Marija Propetoga**

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.**

**Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljom budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

e-mail: zaklada.bmp@kcerimilosrdja.hr

Naslovница - Mons. Petar Palić u procesiji blagdana bl. Marije
Propetoga s njezinim relikvijama, 9. srpnja 2020. u Blatu.

Ovitak - Početak redovničkih svečanosti 6. kolovoza 2020.
na Prižbi, uz spomen-obilježje mjesta na kojem je blaženica
pisala prve konstitucije svoje družbe u kolovozu 1920.

Blažena Marija Propetoga je u svom životu ostvarila ideal vrsne žene. Danas su naše oči uprte u nju koja se napajala na izvoru Mudrosti. Napojena tom nebeskom mudrošću, krenula je ovim svijetom i svjedočila Očevo milosrđe, Kristovu ljubav koja se najjasnije očitovala u smrti na križu i snagu Duha Svetoga koja je bila očita u poslanju čitave Družbe. (...) Slušajući glas Učitelja u svome srcu, nije okljevala prihvatići žrtvu, ostaviti sve i poći ovim svijetom i konkretnim djelima ljubavi svjedočiti onu najuzvišeniju ljubav – ljubav propetoga Krista.

U mudrom i iskusnom dubrovačkom biskupu Josipu Marčeliću bl. Marija Propetoga imala je ne samo duhovnu i materijalnu podršku, nego ga je doživljavala kao suutemeljitelja Družbe i tako ga nazivala. Biskup Marčelić joj je naredio, unatoč njezinu opiranju, da sama napiše Ustanove za novu redovničku družbu, koja će se pod imenom »Kćeri Milosrđa« roditi prije 100 godina, na blagdan sv. Franje Asiškoga, 4. listopada 1920. godine u Blatu kad je prvih 6 sestara imalo redovničko oblačenje, što je zbog biskupove zauzetosti proslavljenko dan poslije, dakle 5. listopada.

(iz propovijedi mons. Petra Palića, hvarskega biskupa na misi proslave blagdana bl. Marije Propetoga u Blatu, 9. srpnja 2020.)